

UNIVERSITAS TYRNAVIENTSIS

Časopis Trnavskej univerzity v Trnave

2 | 2019

Sen Alžbety Michelovej

**Naši študenti objavovali perly
Severného Macedónska**

**Ceny Antona Hajduka za mimoriadne
výsledky vo vedeckej a pedagogickej
práci**

**Mladí adepti politológie
v Bruseli**

OBSAH

Pohľadom rektora	2
Na pulze univerzity	3
Naša anketa	4
Čas na interview	8
Profily osobností	10
Zo života fakúlt	12
Ponad čas	22
Študentské mobility	24
Študentská panoráma	26
Kaleidoskop	29
Jazykové okienko	31

UNIVERSITAS TYRNAVIENSIS

časopis Trnavskej univerzity v Trnave

Číslo reg. na MK SR:

EV 4665/12, ISSN 1338-9025

Vydáva Trnavská univerzita v Trnave,

Hornopotočná 23,

918 43 Trnava,

IČO 31 825 249,

č. tel.: 033/5939111

<http://www.truni.sk/>

e-mail časopisu:

casopis.TU@truni.sk

Predseda redakčnej rady

a zodpovedný redaktor:

prof. PhDr. Vladimír Rábik, PhD.

Členovia redakčnej rady:

Mgr. Michaela Rušinová

doc. PhDr. Gabriela Magalová, PhD.

prof. MUDr. Bohumil Chmelík, PhD.

doc. S. S. Lic. Jozef Tiňo, PhD.

Mgr. Jozef Žuffa, Dr. theol.

ThLic. Mgr. Michaela Moravčíková, ThD.

PhDr. Zuzana Martinkovičová

PhDr. Henrieta Žažová, PhD.

Bc. Adrián Kobetič

Mgr. Veronika Durinová

Marek Gunič

doc. PhDr. Zuzana Lopatková, PhD.

Mgr. Ľubica Nicolussi

Timea Oravcová

Andrej Gejdoš

Spolupracovníci:

PhDr. Adriana Krupová

PhDr. Marián Manák, PhD.

Výkonný redaktor: Emil Borčín

Grafická úprava: Jana Janíková

Tlač: Typi Universitatis Tyrnaviensis, vydavateľ-

stvo TU, spoločné pracovisko Trnavskej univer-

zity a VEDY, vydavateľstva SAV

Periodicita vydávania: štvrťročník

Dátum vydania periodickej tlače:

jún 2019, ročník ôsmy

Ilustrácia na obálke: Alžbeta Michelová, Sen,

akryl na plátne

Marek Šmid, rektor Trnavskej univerzity v Trnave

Milí čitatelia,

na nedávnom udeľovaní Cien Antona Hajduka som v príhovore k nie veľkému počtu poslucháčov v auditórii vyjadril niečo, čo by som rád sprostredkoval aj širšiemu okruhu zamestnancov a študentov Trnavskej univerzity v Trnave, pretože to považujem za dôležité práve v týchto dňoch. Dovoľte mi teda, namiesto obvyklého príhovoru, adresovať aj Vám tieto slová.

Dá sa povedať, že jedným z hlavných cieľov dobrej vedy je práca s ilúziami. Prediet sa od ilúzie k skutočnosti býva odvážny a náročný krok. Niekedy je predsa pohodlnejšie žiť v ilúzii, niekedy je zase príliš namáhavé prebiť sa k pochopeniu a prijatiu reality, niekedy je zložité oboje. Pritom skutočnosť môže byť aj lepšia než ilúzia, ale aj naopak.

Takouto ilúziou môže byť napríklad vedomie, že dobré meno našej alma mater je automatické a trvalé. To

môže súvisieť s predstavou často vznikajúcou v uzavretom životnom priestore práce, vzťahov a myslenia. Ľahko vzniká dojem, že tento náš priestor je pre všetkých a pre všetko nespochybniteľným ekonomickým, výrobným a vedeckým centrom obrovskej ceny, ktoré každý rešpektuje. Centrom nielen lokálnym, ale so široko regionálnym, až medzinárodným záberom. Že sa azda môžeme chváliť výsledkami z minulosti a nezaoberať sa napríklad tým, ako na sebe pracujú iné univerzity. Alebo sa prestať pýtať kolegyni a kolegov či našich študentiek a študentov, aký je ich pohľad na naše spoločné dielo.

Inou ilúziou je predstava, že naša univerzita je malou bezvýznamnou a ohrozenou školou, kde nefungujú veci, procesy ani vzťahy, kde klesá počet študentov, publikácií i záujem, a vytráca sa nadšenie zamestnancov i študentov, čím sa rútime do neistoty a mizérie.

Na oboch týchto ilúziách sa môžeme znepokojiť, či dokonca nepríjemne sa potknúť na našej ceste. Existuje však jedna ilúzia, ktorá je oveľa nebezpečnejšia, o to viac, že je dnes dosť rozšírená. Je to ilúzia o tom, že možno bez dôsledkov konať chvíľkovo a pragmaticky, myslieť na parciálne záujmy, prispôbovať sa momentálnym nápadom a náladám, či už svojim vlastným, spoločenským, alebo dokonca štátnym, a to bez uvedomovania si hlbšieho základu a zmyslu našej činnosti.

Pamätám sa na slová profesora Antona Hajduka, ktorými pomenoval skutočnú cenu tejto univerzity, teda nie jej iluzórnu cenu. Bola to na prvom mieste pravda. Tú sme si počas celého obdobia existencie univerzity chránili a nezabudli sme na ňu spravidla ani v ťažkostiach. K pravde patrí neoddeliteľne spoločný priestor žičlivosti k ľuďom a nefalšovanej úcty k hodnotám, prejavovanej vzájomne medzi sebou, žitej prirodzene dovnútra i vonok. Anton Hajduk nám nedal odkaz o svojich obavách o budúcnosť financií či prestíže, alebo politického vplyvu univerzity. Dobrá univerzita to všetko so sebou nesie. Hovoril veľmi zrozumiteľne o niečom inom. O našej spôsobilosti inklinovať k pravde ako takej, ale aj prijať pravdu o nás samotných. Hovoril o našej identite, jednote, integrite a zároveň otvorenosti, schopnosti hľadiť hore a o hodnotovej orientácii. Dovoľte mi vyhlásiť, že 27 rokov pôsobenia Trnavskej univerzity potvrdilo jeho upozornenia.

A čo dnes a zajtra?

Vyžaduje sa znovu – naše prebudenie, priznanie a pochopenie, kde je zdroj sily, ochrany, rozvoja a životaschopnosti univerzity v jej skutočnom nádhernom poslaní. Je tam, kde je dôvod jej existencie. Stačí možno jeden poctivý a nevyľakaný pohľad do nášho vnútra. Nenáhľime sa a neusilujme sa za každú cenu dosiahnuť to, čo univerzitu nie je vlastné. Pokúsme sa radšej pokojne a trpezlivo premietnuť si našu univerzitu na pozadí slov prvého rektora Trnavskej univerzity.

Dobrá vzťah k tejto univerzite sa prejavuje predovšetkým tichou súkromnou a verejnou prácou, viac než sebavedomými rečami. Takýto vzťah žije vtedy, keď si vážime to, čo tu bolo urobené a vydané, a chránime si to ako náš poklad. Toto je zrelosť, ktorú som vždy obdivoval, nech som ju stretol kdekoľvek a u kohokoľvek. Bez ohľadu na naše osobné názory, plány či zranenia nesieme v sebe veľký stabilný odkaz. Verím, že v jeho línii sa usilujeme konať vo všetkých prozaických veciach – akreditáciách, financovaní, zahraničných spojeníach, vytváraní konzorcií, dobíjaní ratingov či investovaní do rozvoja univerzity smerom dovnútra i vonok.

Ak v tom vydržíme, nemusíme sa obávať toho, že nás premôžu ilúzie. Navyše každá skutočnosť pre nás bude prijateľná, možno aj príjemná a každá prekážka zdolatelná.

Ceny Antona Hajduka za vynikajúce výsledky v tvorivej činnosti

Pri príležitosti Dňa učiteľov sa uskutočnila vo štvrtok 4. apríla 2019 v aule Pazmaneum v Trnave slávnostná akadémia, na ktorej rektor Trnavskej univerzity Marek Šmid odovzdal Ceny Antona Hajduka za vynikajúce výsledky v tvorivej činnosti trom laureátom: prof. PhDr. Iva-

novi Gerátovi, PhD., z filozofickej fakulty, prof. PaedDr. Ondrejovi Kaščákovi, PhD., z pedagogickej fakulty a doc. ThDr. Jozefovi Kyselici SJ, PhD., z teologickej fakulty. Prof. Ivan Gerát je odborníkom na dejiny umenia a na stredovekú obrazovú ikonografiu; je členom viacerých

Cenu Antona Hajduka preberá Ivan Gerát

Jozef Kyselica SJ

Ondrej Kaščák

zahraničných grémií. Prof. Ondrej Kaščák patrí k popredným reprezentantom modernej pedagogiky; aktívne rozvíja aj medzinárodné spolupráce. Doc. Jozef Kyselica SJ je odborníkom na cirkevné spoločenstvá; venuje sa presahu pastorálnej teológie do iných teologických disciplín. Prof. Anton Hajduk, po ktorom je pomenovaná cena, bol prvým rektorom obnovennej Trnavskej univerzity v rokoch 1992 – 1996. Patrí k najvýznamnejším slovenským astronómom a popularizátorom vedeckých výsledkov pre širokú verejnosť. Trnavská univerzita oceňuje pedagógov za mimoriadne výsledky vo vedeckej a tvorivej pedagogickej práci Cenou Antona Hajduka od roku 2010.

J. Ž.

Foto: Archív TU

Internacionalizácia vzdelávania

Internacionalizácia vysokoškolského vzdelávania je jednou z priorít Trnavskej univerzity v Trnave. Medzinárodné vzťahy rozvíjame prostredníctvom medzinárodných bilaterálnych dohôd o spolupráci, medzinárodných mobilných programov či na základe členstva v medzinárodných organizáciách. Cieľom partnerstiev je realizácia spoločných iniciatív na podporu spolupráce, partnerského učenia a výmeny skúseností na európskej úrovni.

Rector Trnavskej univerzity v Trnave a prezident Slovenskej rektorskej konferencie Marek Šmid sa na výročnej konferencii Európskej asociácie univerzít (EUA) na Sorbonskej uni-

verzite (9. – 12. apríla 2019) stretol s profesorom Michaelom Murphym z Írska, ktorý bude od mája 2019 novým prezidentom EUA. Prof. Murphy ako kandidát na tento post navštívil Trnavskú univerzitu v marci 2019, keď informoval o svojich zámeroch v Európskom vzdelávacom priestore. V Paríži sa rektor stretol aj s veľvyslancom SR vo Francúzsku Igorom Slobodníkom. Ústrednou témou rokovania bola účasť slovenských univerzít v európskej výzve k vytváraniu sietí vysokých škôl – European Universities a diskusia o podmienkach realizácie národných návratových schém v podmienkach Francúzskej

republiky. Aktualizácia týchto schém sa v súčasnosti pripravuje v komisii, v ktorej slovenské univerzity zastupuje rektor Marek Šmid.

Ďalším zo série rokovaní bolo stretnutie Mareka Šmida s arcibiskupom profesorom Mons. Cyrilom Vasiľom SJ, sekretárom kongregácie Svätej stolice pre východné cirkvi. Dňa 22. apríla 2019 s ním vo Vatikáne konzultoval otázky vzájomného uznávania štúdia a udeľovania titulov získaných na zahraničných cirkevných univerzitách. Prof. Cyril Vasiľ je členom Vedeckej rady Trnavskej univerzity v Trnave.

A. K.

NAŠA ANKETA

Je čas štátnic, rozlúčky s univerzitou. Pre mnohých študentov sa končí jedna významná etapa života a pred nimi sa zároveň vynárajú nové naliehavé otázky i životné výzvy. Pri tejto príležitosti sme oslovili niektorých študentov dvoma anketovými otázkami:

1. Ako a kde vidíte svoju budúcnosť?
2. Chystáte sa pracovať v odbore, ktorý ste na univerzite vyštudovali?

Bc. Alena Macková, Filozofická fakulta TU, odbor história

1. Mám pocit, že päť rokov na Trnavskej univerzite ubehlo pri rýchlo. Smer, ktorým sa môj život bude uberať ďalej, závisí od viacerých faktorov. Keby mi nevyšla snaha o pokračovanie v štúdiu histórie na doktorandskom stupni, chcela by som sa v rámci nejakého múzea, prípadne archívu venovať historickej práci, a ak by to bolo možné, aj vedeckej publikačnej činnosti.

2. Áno, mojim cieľom je jednoznačne zamestnať sa v odbore a využiť nadobudnuté vedomosti a schopnosti. Venovať by som sa chcela najmä slovenským stredovekým dejinám.

Bc. Petra Gašparíková, FF TU, odbor dejiny a teória umenia

1. Moja momentálna pozornosť sa upriamuje najmä na úspešné obhájenie diplomovej práce a taktiež absolvovanie štátnej skúšky. Za tie roky štúdia som si v sebe vybudovala lásku k umeniu, jeho dejinám, a štúdium sa stalo mojou záľubou. Prihladiť sa na to množstvo času, ktoré som tu strávila, sa univerzita stala takpovediac mojim druhým domovom. Nadobudla som tu tiež neutíchajúcu zvedavosť, ktorá má poháňa dopredu do ďalšieho, hlbšieho štúdia. Veľmi rada by som preto

(pokračovanie na s. 5)

Pocta Antonovi Srholcovi

Spomienkový cyklus Pocta čestným doktorom vstúpil tento rok do 5. ročníka. Tentoraz sme si pripomenuli Antona Srholca, ktorého Trnavská univerzita

Na Antona Srholca spomínali (zľava) jeho brat Michal, Bohumil Chmelík, Marta Bariak Košíková a Alena Čermáková

prijala do svojej rodiny mimoriadnych osobností a v roku 1999 mu udelila čestný doktorát. V aule Pazmaneum na tohto človeka vysokých morálnych kvalít spomínali blízki priatelia a príbuzní. S Bohumilom Chmelíkom diskutovali autorka filmu o Antonovi Srholcovi, hudobníčka a režisérka Alena Čermáková, koordinátorka projektu Neznámi hrdinovia a správkyňa duševného vlastníctva Antona Srholca Marta Bariak Košíková a Michal Sr-

holec – brat dona Antonia. Prítomným sa prihovoral rektor Trnavskej univerzity prof. Marek Šmid. Atmosféru svojou hudobnou produkciou spríjemnili Alena a Ivan Čermákovci.

Zuzana Martinkovičová

Zásady európskeho súkromného práva

Dňa 10. mája 2019 sa v priestoroch Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave uskutočnilo sympóziu na tému *Využitie európskych hodnôt a princípov európskeho súkromného práva pri akcente sociálnej funkcie slovenského súkromného práva*, ktoré organizovala katedra občianskeho a obchodného práva. Sympóziu poslúžilo najmä na prezentáciu záverov, ku ktorým dospeli členovia riešiteľského kolektívu v rámci projektu APVV-14-0061 pod vedením zodpovednej riešiteľky doc. JUDr. Moniky Jurčovej, PhD., ktorého témou bolo *Rozširovanie sociálnej funkcie slovenského súkromného práva pri uplatňovaní zásad európskeho práva*. V rámci riešenia projektu vznikli dve samostatné monografie, ktorých obsah a závery boli predmetom prezentácie zo strany riešiteľov projektu.

Sympóziu otvorila dekanka Právnickej fakulty TU prof. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD. Ako prvá sa potom ujala slova zodpovedná riešiteľka projektu doc. M. Jurčová, ktorá predniesla príspevok na tému *Všeobecné determinanty právnej úpravy záväzkového práva pri rešpektovaní sociálnej úlohy súkromného práva*. Následne vystúpil JUDr. Róbert Dobrovodský, PhD., LL.M. s príspevkom *Integrácia noriem so sociálnou funkciou do všeobecnej časti Občianskeho zákonníka*. Z pohľadu ochrany spotrebiteľa prispel do diskusie Mgr. Peter Mészáros, PhD., príspevkom *Informačné povinnosti v spotrebiteľskom práve – cui bono?* Ako ďalšia v poradí vystúpila JUDr. Zuzana Nevolná, PhD., na tému *Sociálne normy v obchodnoprávných vzťahoch* a potom JUDr. Marek Maslák, PhD., s príspevkom *Argumentácia princípmi pri výklade právnych noriem*.

Monografiu *Zásady európskeho súkromného práva a ich odraz v normotvorbe a súdnej praxi EÚ a SR*, ktorá je výsledkom riešenia projektu, predstavili doc. JUDr. Marianna Novotná, PhD., a JUDr. Katarína Gešková, PhD. Okrem prednesených príspevkov riešiteľov projektu bola otvorená diskusia na tému presahu zásady zákazu diskriminácie do súkromnoprávných vzťahov a procesu publicizácie súkromného práva.

Martin Adamička

Fantázia čítania na Trnavskej univerzite

Dni detskej knihy je festival venovaný detskému čitateľovi s primárnym cieľom podpory čítania. Táto dlhoročná tradícia nadväzuje na Medzinárodný deň detskej knihy, ktorým je 2. apríl, deň narodenia dánskeho rozprávkara Hansa Christiana Andersena. Tohtoročný 36. ročník festivalu sa konal v Trnave. Hlavným koordinátorom bola Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave.

Seminár *Fantázia čítania* bol jeho súčasťou a participovala na ňom aj Univerzitná knižnica Trnavskej univerzity a Krajská pobočka Spolku slovenských knihovníkov v Trnave. Mgr. Timotea Vráblová, PhD., vo svojom

príspevku *Problémy prepadu v čítaní* analyzovala jednotlivé fázy čitateľskej gramotnosti a dôvody prepadu čítania v detskom veku. *Čítanie v ríši divov i za zrkadlom: čo robí čítanie pre nás a čo robíme pre čítanie* – tak znel názov príspevku PhDr. Ľudmily Hrdínkovej, PhD., ktorá v ňom okrem iného prezentovala aj výsledky svojho výskumu čítania detí.

Seminár pokračoval workshopom *Prísť fantázii na koreň*, ktorý viedla T. Vráblová. Na seminári sa zúčastnili aj študenti pedagogickej fakulty, ktorí sa učia učiť, ako, čo a prečo čítať.

Zuzana Martinkovičová

Na prepád v čítaní upozornila Timotea Vráblová

O aspektoch čítania referovala Ľudmila Hrdínková. Foto: Michal Mrva

Zomrel prvý prorektor obnovenej Trnavskej univerzity

Vo veku 79 rokov zomrel docent RNDr. Ján Regenda, CSc., ktorý bol 1. septembra 1992 zvolený Akademickým senátom Trnavskej univerzity do funkcie prorektora. Na tomto poste zotrval do 31. januára 1994.

Ján Regenda sa narodil 8. januára 1940 v malej východoslovenskej de-

dine Priekopa (dnes okres Sobrance). V rokoch 1957 – 1962 študoval v Bratislave na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského odbor matematiku, v roku 1975 získal titul CSc. a o desať rokov neskôr sa habilitoval na docenta. Svoju akademickú kariéru začal na Strojníckej fakulte Slovenskej technickej univerzity, kde sa zameriaval na výučbu základných kurzov matematiky pre 1. stupeň základných škôl. Bol autorom mnohých vedeckých prác v domácich i zahraničných časopisoch, bližšiu spoluprácu udržiaval s Mathematical Reviews the University of Michigan (USA). Od roku 1992 pôsobil na Pedagogickej fakulte TU. Na jeseň toho istého roku neúspešne kandidoval na post rektora univerzity. Pracovný pomer v Trnave ukončil 20. septembra 1994.

M. M.

Prvý prorektor Ján Regenda (prvý zľava) počas inau-gurácie obnovenej Trnavskej univerzity (8. 11. 1992)

NAŠA ANKETA

pokračovala v štúdiu na doktorandskom stupni, ktoré by mi umožnilo prehĺbiť a rozvinúť moje doterajšie znalosti.

2. A či budem pracovať v odbore? Veľmi ťažká odpoveď. Samozrejme, každý z nás túži pracovať v odbore, ktorý vyštudoval, najmä keď sa v tom odbore takpovediac „našiel“ a naozaj ho baví, ako určite mnohých z nás. Uvidím, čo prinesie budúcnosť, v každom prípade sa v mojich plánoch orientujem najmä na zamestnanie, ktoré by mi umožnilo nielen využiť nadobudnuté znalosti, ale pomôže mi ich aj rozvíť. Dúfam, že sa mi to aj podarí.

Bc. Petra Dragonidesová, FF TU, odbor klasická archeológia

1. Ďalekú budúcnosť radšej neplánujem, pretože veci sa rýchlo menia a v živote sa objavujú stále nové a nové možnosti a je len na človeku, ktorú možnosť využije a ktorá ho posunie na ďalšie miesto, ponúkajúc opäť nové možnosti a príležitosti. V blízkej budúcnosti po ukončení štúdia plánujem absolvovať stáž prostredníctvom programu Erasmus+ pre absolventov štúdia v Zadare na približne 8 mesiacov.

2. Plánovať môžem, ale, ako som už spomenula v predchádzajúcej odpovedi, veci sa veľmi rýchlo menia a ja nie vždy môžem ovplyvniť, ako dopadnú. Zatiaľ som sa však naučila, že aj keď veci nedopadli vždy tak, ako som plánovala, väčšinou sa to skončilo lepšie ako v mojich plánoch a predstavách a ja som bola spokojnejšia, ako keby sa moje plány mali naplniť. Keďže som študentkou klasickej archeológie, som si vedomá toho, že nie je vždy úplne jednoduché sa v tomto odbore zamestnať, ale verím, že pokiaľ človek skutočne chce, vždy sa pre neho niekde otvorí dvere.

(pokračovanie na s. 6)

NAŠA ANKETA

Bc. Dominika Kuchynková, FF TU, odbor dejiny a teória umenia

1. Práve v čase príprav na štátnice začína väčšina študentov čoraz intenzívnejšie pociťovať obavy zo života, ktorý nastane po škole. Myslím si, že takéto pocity sú prirodzené a zmocnia sa človeka vždy, keď má prísť v živote niečo nové, neznáme, neisté. A presne také sú aj naše predstavy o budúcnosti – neisté, opatrné, avšak plné nádejí. Verím, že sa po škole budeme všetci snažiť a bojovať o vyplnenie našich snov, a že budeme nakoniec šťastní.

2. Ešte je príliš skoro na to s určitosťou tvrdiť, či sa uchytím v odbore, ktorý som vyštudovala. Myslím, že väčšina z nás sa o všetkých možnostiach, ktoré sa naskytujú doma alebo v zahraničí, začne intenzívne zaujímať až po štátnicovom zhone, ktorý nás momentálne zamestnáva naplno.

Bc. Zuzana Brezániová, Pedagogická fakulta TU, odbor predškolská a elementárna pedagogika

1. Po štúdiu si plánujem nájsť prácu niekde v blízkom okolí svojho bydliska. Ak to bude možné, rada by som si spravila aj nejaké kurzy vzdelávania, najmä didaktického charakteru. Prípadne formou samostatného štúdia. Budem tak získavať skúsenosti a učiť sa, ako učiť. Chcela by som si založiť rodinu a tiež sa venovať hudbe.

2. Určite áno. Chcela by som pracovať ako učiteľka – či už v materskej alebo základnej škole, na tom nezáleží.

Bc. Simona Ištáková, PdF TU, odbor učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry – anglického jazyka a literatúry

(pokračovanie na s. 7)

Možnosti spolupráce s Novgorodskou univerzitou

V dňoch 25. – 27. marca 2019 navštívil Trnavskú univerzitu v Trnave profesor Sergej Sergejevič Avanesov, vedúci katedry teológie a riaditeľ Centra humanitárneho urbanizmu Novgorodskej štátnej univerzity Jaroslava Múdrehu v Novgorode. Za prítomnosti prof. Avanesova a prorektora TU doc. Šimona Marinčáka podpísal rektor Trnavskej univerzity prof. Marek Šmid memorandum o porozumení medzi Trnavskou univerzitou v Trnave a Novgorodskou štátnou univerzitou Jaroslava Múdrehu v Novgorode. Všetci zúčastnení hovorili o možnostiach rozvoja spolupráce medzi oboma univerzitami, ktorá by mohla nadviazať na doterajšiu úspešnú spoluprácu s Ústavom pre právne otázky náboženskej slobody Právnickej fakulty TU.

Na pôde právnickej fakulty potom nasledovala prednáška prof. Avanesova s názvom *Vedecká expertíza v oblasti práva a náboženstva – problémy a paradoxy*. Host' z Ruskej federácie sa v jej rámci venoval otázkam predmetu, cieľa, princípov a hraníc právnej expertízy v oblasti náboženstva, ako aj vzťahom právnej, teologickej

a religionistickej expertízy. Zvláštnu pozornosť venoval problematike nábožensky motivovaného extrémizmu a bezpečnostným otázkam, a to najmä z pohľadu práva na slobodu myslenia, svedomia a náboženského vy-

Profesor Sergej Avanesov

znania. Následne navštívil Teologickú fakultu TU so sídlom v Bratislave, kde s dekanom doc. Milošom Lichnerom a prodekanom doc. Rastislavom Nemcom prerokovali možnosti spolupráce aj s ďalšou našou fakultou.

Michaela Moravčíková

Foto: autorka

Študenti politológie v Bruseli

Študenti prvého ročníka magisterského štúdia Katedry politológie Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity sa v priebehu novembra a marca v akademickom roku 2018/2019 zúčastnili na odborných exkurziách v centre európskych inštitúcií v Bruseli. Organizovalo ich občianske združenie Babrabyon, ktorého hlavným cieľom je oboznamovať študentov spoločenskovedných disciplín s fungovaním inštitúcií Európskej únie, s európskou históriou či prácou vybraných think-thankov.

Súčasťou návštev boli prehliadky viacerých európskych inštitúcií, medzi inými sídla Európskej komisie, Európskeho parlamentu, Domu európskej histórie alebo Parlamentária. Pre získanie komplexného pochopenia fungovania európskych

orgánov a procesov rozhodovania bola prínosná aj návšteva Wilfried Martens Centra. To tvorí think-thank jednej z najpočetnejších frakcií Európskeho parlamentu – Európskej ľudovej strany. Hlavným cieľom exkurzií však boli prednášky a diskusie s ľuďmi, ktorí pracujú v rámci jednotlivých administratívnych a politických štruktúr európskych orgánov vrátane stretnutí s predstaviteľmi slovenských europoslancov.

Exkurzie v Bruseli boli pre študentov obohacujúce najmä v kontexte rozšírenia informácií o rozhodovacích procesoch v rámci Európskej únie, ktorej súčasťou od roku 2004 je aj Slovenská republika.

Barbora Koštrnová

Foto k článku použité

na prednej strane obálky: autorka

Tatranský víkend s Erasmus študentmi

V letnom semestri Trnavská univerzita v Trnave hostí 15 Erasmus študentov zo zahraničia. Ide o zaujímavú zmes národností, ktorá súvisí s faktom, že program Erasmus sa rozšíril aj o spoluprácu s tzv. partnerskými krajinami, teda krajinami mimo hraníc Európskej únie. A tak okrem Nemky, Litovčanky, Čechov pobývajú u nás aj študenti z Turecka, Ruska a dokonca až z ďalekej Indonézie.

ESN Trnava v spolupráci s Oddelením vonkajších vzťahov Trnavskej univerzity, ktoré poskytlo finančnú podporu, zrealizovalo tzv. *Survival weekend* pre zahraničných študentov. V piatok 12. apríla sme vyrazili na výlet do Vysokých Tatier. Zúčastnili sa na ňom študenti, ale aj buddies a členovia ESN Trnava. Zahraniční študenti si veľmi pochvaľujú možnosť využívať študentský status, ktorý im dovoľuje zaobstaráť si cestovné lístky na vlak za minimálnu cenu alebo pri včasnom nákupe dokonca zadarmo. Vlakom sme sa odviezli z Trnavy až do Popradu a potom zubačkou do Starého Smokovca. Po spoločnej obedňajšej prestávke v Starom Smokovci nasledoval vstup do Tricklandie. Tricklandia je miesto, kde sa dá zažiť jedinečné putovanie Slovenskom v galérii trick-artu a optických ilúzií. V jej priestoroch nájdete námety slovenských ľudových povestí, rozprávok, ako aj reálie o obciach a zámkoch Slovenska (Vlkolínec, Dunajec, Bojnický zámok a iné). Na ploche 500 m² sa nachádza 24 atrakcií, 15 tricartových obrazov, antigravitačné miestnosti, najkrajšie bludisko

v strednej Európe a veľa iných zaujímavých vecí. Zahraničným študentom návšteva pomohla ešte viac objaviť krásy našej krajiny.

Potom sme vyrazili zubačkou do Tatranskej Polianky a presunuli sa do našej ubytovne v Gerlachove. Po večeri sme sa hrali spoločenské hry, pričom sa študenti pri zábave do neskorých hodín lepšie spoznali.

Druhý deň po raňajkách sme sa vybrali na turistiku. Najprv sme sa prepravili autobusom z Gerlachova do Tatranskej Polianky a odtiaľ sme nasadli na zubačku do Štrbského Plesa, kde sme sa prešli okolo známeho plesa a následne sa vybrali na trojhodinovú túru k vodopádu Skok. Všetci sme si prechádzku Tatrami užili a hlavne sme ju prežili. Dievčatá z Indonézie dokonca videli sneh po prvýkrát v živote. Dolu pri lyžiarskom stredisku Solisko sme si urobili pauzu na vydýchnutie a ako bonus za časový predstih sme si pozreli aj Jazierka lásky. Po príchode autobusom do Gerlachova nás už čakala večera v penzióne a po nej opäť večerný program.

V nedeľu po raňajkách, už zbalení, sme sa premiestnili autobusom do Starého Smokovca a stihli sme ešte nenáročnú, ale veľmi krásnu turistickú trasu okolo vodopádov Studeného potoka. Zahraničných študentov sme zaviedli k legendárnej kamennej Rainerovej chate a nakoniec sme vystúpili na Hrebienok. Potom nás už čakala iba cesta vlakom späť do Trnavy.

Michaela Regecová,
členka ESN TRNAVA, FZaSP

NAŠA ANKETA

1. Po ukončení vysokej školy sa budem sústreďovať predovšetkým na hľadanie perspektívneho zamestnania, pretože stabilná pracovná pozícia je v mojom živote jednou z dvoch hlavných priorít. Vytvoriť si pracovné zázemie a získať praktické skúsenosti je pre mňa odrazovým mostíkom na realizáciu mojej druhej životnej priority, ktorou je vytvorenie rodiny. Pri tejto otázke mi nedá nespomenúť aj môj životný sen, ktorým je dobrovoľníctvo v oblasti vzdelávania chudobných detí v Afrike, ktorému som sa chcela venovať už od útleho detstva. Pevne verím, že popri plnení môjho životného plánu sa mi podarí uskutočniť aj tento môj dlhodobý sen.

2. Počas štúdia na vysokej škole som vo svojom odbore získala množstvo teoretických poznatkov, ktoré by som v budúcnosti rada rozšírila aj o vlastné praktické skúsenosti. Už od detstva som snívala o tom, že raz budem učiteľkou a odvtedy sa snažím robiť všetko preto, aby sa tento môj sen stal skutočnosťou. V posledných dvoch ročníkoch na vysokej škole som v rámci praktickej prípravy mala možnosť vyskúšať si túto pomerne náročnú profesiu v praxi. Vďaka tejto krátkej praktickej skúsenosti viem, že samotná príprava na vyučovanie a taktiež aj práca so žiakmi stojí veľa energie, no myslím si, že napriek tomu ma táto práca bude naplňovať.

Bc. Alexandra Adamcová, PdF TU, odbor učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry – anglického jazyka a literatúry

1. Po skončení štúdia by som sa chcela zamestnať ako učiteľka slovenského jazyka a anglického jazyka, pretože tieto dva aprobačné pred-

(pokračovanie na s. 8)

NAŠA ANKETA

mety sú súčasťou môjho zamerania. Profesijnú budúcnosť si predstavujem orientovanú na vyučovanie daných predmetov v štátnom školstve, ale aj v súkrom-

ných jazykových školách. Keďže ide o prácu, ktorá ma baví a naplňa, je to jasná predstava o budúcnosti, ktorá je samozrejme v súlade so súkromným cieľom založiť si rodinu.

2. V odbore, ktorý som vyštudovala, sa chystám pracovať hneď po skončení štúdia. Počas štúdia na vysokej škole mi bolo umožnené vykonávať pedagogickú prax na rôznych školách, využívať nadobudnuté teoretické poznatky a získať nový pohľad na profesiu učiteľa. Práve preto som pevne rozhodnutá, že toto povolanie je pre mňa vhodné a vnímam ho skôr ako poslanie, pretože jeho náročnosť je pre mňa výzvou.

Tibor, Právnická fakulta TU

1. Obzerám sa v rámci dvoch oblastí: ide o podnikanie a právo. Jednak ma láka oblasť podnikateľských aktivít, ale tiež uvažujem aj o čisto právnej oblasti a práci advokátskeho koncipienta. Uvidím...

2. Chcem sa sústrediť najmä na oblasť podnikania a od úspechov v tejto oblasti závisí ďalší vývoj mojej kariéry.

Mária, Právnická fakulta TU

1. Rada by som naďalej pôsobila v oblasti práva. Chcela by som aj pokračovať v rigoróznom štúdiu. Následne by som chcela vykonávať buď povolanie, lepšie povedané poslanie advokáta, alebo právnika v korporátnej oblasti.

2. Áno, určite. Aktuálne už aj pracujem v odbore ako právny asistent v advokátskej kancelárii. Svoje ďalšie pôsobenie rozhodne spájam s právom.

Hovoríme s novým dekanom Filozofickej fakulty TU v Trnave

Erikom Hrnčiarikom

„Naša fakulta už dospela...“

Dňa 3. decembra 2018 sa na slávnostnom zasadnutí Vedeckej rady a Akademického senátu Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity v Pazmaneu, aule univerzity, uskutočnila inaugurácia nového dekana filozofickej fakulty. Tým sa na najbližšie štvorročné funkčné obdobie stal doc. Dr. phil. Erik Hrnčiarik. O tom, aké má plány v novej funkcii, nám prezradil viac v nasledujúcom rozhovore.

Pán dekan, v predchádzajúcom období si pôsobil ako prodekan pre rozvoj, informačné technológie a vonkajšie vzťahy. Prečo si sa rozhodol kandidovať na post dekana filozofickej fakulty?

Neľahká situácia, ktorá je v súčasnosti nielen na našej fakulte, ale celkovo v slovenskom školstve, mi nie je ľahostajná. Či chceme, či nie, prichádza u nás na fakulte k výraznej generačnej obmene. Postupne sa garantmi všetkých študijných odborov stávajú jej vlastní absolventi, to znamená, že naša fakulta pomyselne dospela a nastal čas, aby mala za dekana človeka, ktorý vyšiel z jej radov. A keďže som mal isté skúsenosti, a taktiež som sa ako prodekan snažil o rozvoj našej fakulty, nechcel som po abdikácii

prof. Katuninca ukončiť moju prácu a prácu prodekaniek na pol ceste a po rozhovore s nimi som sa rozhodol kandidovať.

Ako si oslávil svoje zvolenie na post dekana?

Na nejakú oslavu ani nebol čas, keďže na tom istom zasadnutí akademického senátu sme spolu s pániami prodekanami predkladali dôležité dokumenty na schválenie. Ale po tom, ako mi odovzdal pán rektor menovací dekrét, som sa rozhodol založiť tradíciu inaugurácií, ktorá síce na iných fakultách existovala, ale na našej som bol prvým inaugurovaným dekanom. Dátum som si však vybral tak symbolicky, aby som si to lepšie zapamätal, na moje narodeniny (*smiech*). Po oficiálnej slávnosti, pre ktorú som musel spolu s pracovníčkami dekanátu vytvoriť od pozvánky po scenár úplne všetko, nasledovala tá neoficiálna časť. A tu som sa podľa vzoru mojich predchodcov zo starobylej Trnavskej univerzity rozhodol zabiť síce nie vola, ale prasiatko, a spolu s dobrým vínom, so všetkými zamestnancami, mojimi známymi a rodinou sme to spoločne oslávili.

V čom podľa teba spočíva jedinečnosť Filozofickej fakulty TU v kontexte poskytovania vzdelávania na Slovensku?

V mojich očiach je naša fakulta najlepšou filozofickou fakultou na Slovensku, vidím veľký potenciál v ľuďoch, ktorí ju vyštudovali, pracujú

na nej a pre ňu. Môžem s pokojným svedomím povedať, že každý náš študijný program je jedinečný a na veľmi vysokej vedeckej úrovni. Jeden z našich najväčších bonusov je určite individuálny a niekedy až materský prístup k jednotlivým študentom, ktorí sa pre mnohých z nás stávajú partnermi pri našom vedeckom výskume. A tak by som mohol povedať, že naša fakulta je fakultou, kde sa snažíme spájať teóriu s praxou, a tým pripraviť našich absolventov na zvládnutie rôznorodých situácií v profesionálnom živote.

Mal si možnosť študovať a byť na viacerých stážach na zahraničných univerzitách. Čo by si chcel preniesť z tohto prostredia na našu fakultu?

Väčšina univerzít, na ktorých som študoval alebo bol na študijných pobytach, sa svojou veľkosťou nedajú s našou fakultou porovnať. Niektoré fakulty, ktoré som navštívil, mali toľko zamestnancov ako naša celá univerzita. Preto mnohé veci, ktoré by som rád adaptoval aj u nás, by sa museli riešiť na univerzitnej úrovni, a na to, žiaľ, ako dekan nemám potrebné kompetencie. Avšak rád by som posilnil „support“ pre získavanie národných, ale najmä medzinárodných projektov. Ale ten podnet musí ísť od našich zamestnancov či dokonca aj študentov, ktorým ochotne s prodekanami pomôžeme pri vypracovaní a podaní žiadosti. Druhou dôležitou vecou, ktorú by som rád zintenzívnil, je propagácia výsledkov nášho vedeckého bádania. Ako som už viackrát povedal, na fakulte robíme kvalitný výskum, ktorý však často ostáva verejnosťou nepovšimnutý, a preto by som sa rád zamerlal najmä na jeho prezentáciu navonok. Poslúžiť by nám mohli aj výsledky jedného medzinárodného projektu, ktorý riešime na katedre sociológie, ktorého hlavným cieľom je hľadanie foriem komunikácie medzi vedou a verejnosťou.

Čo momentálne považuješ za prvoradú úlohu, ktorú treba na

filozofickej fakulte zmeniť, resp. zlepšiť?

Nie je vôbec tajomstvo, že v súčasnosti prebieha naša fakulta turbulentnejším obdobím, takže musíme riešiť mnohé záležitosti. Azda za najdôležitejšie považujem zlepšenie finančnej kondície, a preto aj väčšinu svojej energie venujem tejto oblasti.

Čo by si chcel zlepšiť pre študentov a ako chceš motivovať pedagógov?

Odkedy na univerzite existuje študentská rada, veľa sa vo vzťahu k študentom zlepšilo. Zároveň ešte od môjho nástupu do funkcie prodekana som podrobne čítal študentské dotazníky a môžem povedať, že aj vďaka nim sme napríklad vo vestibule spustili automat na občerstvenie, rozšírili otváracie hodiny na študijnom a sociálnom oddelení a od nového semestra by sa mali študenti dozvedieť finálnu verziu rozvrhu už dva týždne pred začiatkom semestra. A pre kolegov spolu s prodekanou pripravujeme motivačný spôsob odmeňovania, ktorý bude závislý od ich vedecko-pedagogického výkonu. Ale taktiež sa snažíme organizovať rôzne prednášky a pevne verím, že sa ujmu aj aktivity, ktoré v moderných spoločnostiach nazývajú „teambuilding“.

Ako sa ti spolupracuje s твоjím tímom?

Výborne. Aj napriek tomu, že väčšinu z mojich prodekaniek si vybral ešte môj predchodca, všetci pracujeme ako jeden tím. A som rád, že cítim, a to nielen od nich, silnú spolupatričnosť s našou fakultou a chuť ju spoločne posunúť dopredu.

Kde sa vidíš o štyri roky ty a ako vidíš o štyri roky našu fakultu?

Pre mňa sú štyri roky veľmi ďaleko, ja poriadne ani neviem, kde budem v lete dovolenkovať. Ale možno by som sa rád za ten čas posunul v mojej akademickej kariére o ďalší stupeň a získal vedecko-pedagogickú hodnosť profesor. Ale rád by

som bol, aby som to nebol len ja, ale aj moji kolegovia, či už z katedry, alebo z fakulty. Ak to bude v mojich silách, veľmi rád im k tomu napomôžem, lebo zastávam ten názor, že sa postupne na pôde našej fakulty vykreovala silná generácia odborníkov, ktorej už dnes môžeme hovoriť „trnavská škola“. A kde vidím našu fakultu? Ešte keď som nastúpil na post prodekana, tak som si v duchu povedal to známe: „I have a dream! One day...“

Pán dekan, prezrad' nám ešte na záver, ako tráviš svoj voľný čas?

Každý, kto ma aspoň trochu pozná, vie, že keď chcem „vypnúť“ od práce, idem si zašportovať alebo do divadla. Takže ma môžete stretnúť buď vo fitness centre, alebo na bežeckej dráhe na Slávií. Som ale tiež človek, ktorému učarovalo divadlo, ale ani nie tak činohra, skôr muzikál či opera. Takže podľa možností a podľa ponuky pendlujem medzi divadlami vo Viedni, Prahe, Ostrave, Nitre a Bratislave. Ale tiež som len človek a občas trávim svoj voľný čas tak, že celý deň ani nevyleziem z postele a surfujem na telefóne alebo s diaľkovým ovládaním.

Ďakujem za rozhovor a želim veľa tvorivých nápadov a síl.

Zuzana Lopatková

S architektom, pamiatkarom a pedagógom Ivanom Gojdičom

Čas silných momentov

Ing. arch. Ivan Gojdič patrí k našim najvýznamnejším pamiatkarom a historikom architektúry. Má na konte stovky architektonicko-historických výskumov po celom Slovensku a vo všetkých typoch dobovej architektúry. V období od roku 1990 do roku 1996 niekoľkokrát vykonával funkciu riaditeľa Národného pamiatkového ústavu, pričom ako externý pedagóg pôsobil na Fakulte architektúry STU a Vysokej škole výtvarných umení. Napokon od roku 1999 začal

interne vyučovať na vtedajšej Katedre dejín umenia a kultúry Fakulty humanistiky Trnavskej univerzity. Tu v rokoch 2002 – 2010 vykonával funkciu vedúceho katedry a neskôr aj prodekana Filozofickej fakulty TU, v súčasnosti pôsobí ako pedagóg katedry dejín a teórie umenia. Minulý rok oslávil významné životné jubileum 70 rokov, a to bola príležitosť na malé interview, ktoré ponúkame čitateľom nášho časopisu.

Študovali ste na Katedre architektúry Stavebnej fakulty SVŠT v Bratislave. Čo rozhodlo o tom, že ste sa upriamili práve na architektúru?

Istý podiel na tom mohla mať skutočnosť, že som vyrastal na východnom Slovensku, v kaštieli, ktorý mi v podstate padal na hlavu a v ktorom som zaspával pod starou klenbou. Z nej sa neskôr vyklúla klenba pozlátená a renesančná. Sprvu som sa však na pamiatky nezameriaval. Ako malé decko som si stále kreslil domčeky, najprv menšie, potom väčšie, skladal som si mestečká z kociek, až to prerástlo do stavu, že som sa – v podstate neznalý – vybral na prijímačky do Bratislavy, kde som predtým nikdy v živote nebol. Keď som vystúpil na Hlavnej stanici, čakala ma moja sesternica, ktorá už tam architektúru študovala. Prvé, čo som ako nádejný architekt spravil a čím som sesternicu „vytočil“, bolo to, že som skritizoval Bratislavu. Na takomto postoji, musím sa priznať, zotrávam až doteraz, lebo ani po vyše päťdesiatich rokoch, čo v hlavnom meste žijem, ma Bratislava stále nijako neočarila.

Kde sa potom nabralo vaše smerovanie k pamiatkovej starostlivosti?

Ešte keď som študoval na fakulte, začal som veľa bicyklovať. A na bicykli som sa rozhodol objavovať aj krásy východného Slovenska, sprvu, samozrejme, najmä drevené kostolíky. Tie ma uchvátili natoľko, že odvtedy som začal na bicykli objavovať aj ďalšie architektonické klenoty. Neskôr nielen na východnom Slovensku, ale aj mimo neho, dokonca v cudzine. Za

maľovanými kostolíkmi som napríklad cestoval do Rumunska. Keď som napokon štúdium architektúry skončil, nastúpil som na voľné miesto na Pamiatkovom ústave. Tam som potom „stvrdoľ“ na dlhší čas.

Ako hodnotíte posun v našej starostlivosti o pamiatky od čias, keď ste nastúpili do Pamiatkového ústavu, až po súčasnosť?

„Pamiatkarčina“ sa odvtedy podstatne zmenila. Na jednej strane sú to právomoci, ktoré boli kedysi čisto symbolické; predsa len išlo o ústav, kým dnes je to už úrad, ktorý môže v rámci daných právomocí aj samostatne pokutovať. Vtedy boli tie pokuty naozaj celkom smiešne. Vzhľadom na to, že pamiatková starostlivosť sa spájala s ochranou prírody, zbúranie pamiatky sa pokutovalo takou sumou, ako keď ste zastrelili v prírode dajakého havrana. Na druhej strane je to

metodický ultraliberalizmus, ktorý tu teraz nastal – od absurdných požiadaviek zachovať každý jeden trám až po vybúranie historického objektu bez mihnutia oka. Nuž takýto prístup nebol práve pozitívnym posunom vpred. Naopak, bol to veľký krok vzad, smerom k strate pojmu pamiatka.

Podme k vášmu pôsobeniu na Trnavskej univerzite... Ako ste sa ocitli na vtedajšej fakulte humanistiky?

Išlo naozaj o zhodu okolností. V tom čase som pracoval na Arcibiskupskom úrade v Trnave, kde to však nebolo až také jednoduché. Veril som, že preváži sedliacky rozum, no natrafil som tam na mnohé osobné zlyhania niektorých predstaviteľov úradu. Preto keď ma môj kamarát zo štúdií, vtedajší dekan fakulty prof. Ing. arch. Jozef Hlinický, oslovil, či by som nechcel učiť na Trnavskej univerzite, neváhal som. Možno by bolo všetko inak, keby som už dlhší čas nebol externe prednášal na iných univerzitách. Ale v tej chvíli sa mi to javilo ako dobrá cesta. A tak je to až doteraz.

Počas svojho pôsobenia na fakulte ste zastávali funkciu vedúceho katedry, takisto prodekana. Na ktoré momenty z tohto obdobia najradšej spomínate?

Celé moje tunajšie pôsobenie sprevádzalo množstvo silných momentov, no ako najvýraznejšie z nich hodnotím chvíle, keď sme chodievali so študentmi na pamiatkovú prax. S radosťou spomínam na ten zápal, ktorý naši poslucháči prejavovali pri skúmaní

objektov. Často išlo o polorozpadnuté budovy, na ktorých sme pracovali, ale kde sme aj nocovali. Študenti naozaj spali vo všetkých kašliach a v každej barakoch na zemi, umývali sa v studenej vode, po večeroch sa opekalo, dlho do noci spievalo, a pritom ráno všetci vstávali s nehranou radosťou do práce. Úžasné na tom bolo to, že sa potom na tie miesta vracali, aby svoje poznatky rozšírili, alebo pamiatku, ktorej života sa kedysi dotkli, jednoducho navštívili iba z čistej radosť. To ich nesmierne tešilo, to bolo to mimoriadne, na čo sa neza-

Ilustračné foto (Katarínka – kláštorňý kostol)

búda. Samozrejme, výnimočné bolo potom tiež to, že tu tí ľudia zostávali, či už ako doktorandi, alebo neskôr už ako kolegovia. V spomínanom období, teda po roku 2000, to na katedre neustále žilo. Bolo tu vždy veľa ľudí, ktorí „makali“, s kolegami sme organizovali konferencie, sprevádzané mnohými výnimočnými stretnutiami. Atmosféra bola vždy veľmi priateľská. Na tie momenty si s nadšením vždy rád zaspomínam.

Ďakujeme za rozhovor a želáme všetko dobré!

Adrián Kobetič

Aspekty slobody združovania

V priestoroch hotela Park Inn by Radisson Danube Bratislava sa 12. apríla 2019 konala v rámci projektu VEGA 1/0172/17 s názvom *Združenia ako prvok demokracie a prejav slobody združovania vo verejnoprávných vzťahoch a súkromnoprávných vzťahoch* medzinárodná vedecká konferencia *Sloboda združovania – verejnoprávne a súkromnoprávne aspekty*. Organizovala ju Katedra teórie práva a ústavného práva Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave.

Konferenciu s hojnou účasťou domácich, ako aj zahraničných hostí otvorila docentka Martina Gajdošová z Právnickej fakulty TU s príspevkom *Aktuálne otázky slobody združovania v Slovenskej republike*. Na ňu nadviazala docentka K. Ronovská z Právnickej fakulty Masarykovej univerzity v Brne, ktorá uviedla účastníkov konferencie do problematiky slobody združovania u našich západných susedov príspevkom *Aktuálne otázky spolkového práva v Českej republike*. O vývoji práva na združovanie v Maďarsku po roku 1989 následne informoval profesor I. Halász z Maďarskej akadémie vied. Potom odznel príspevok doktora L. Davida, sudcu Ústavného súdu Českej republiky, nazvaný *Ekologické spolky v recentnej judikatúre Ústavného súdu Českej republiky*. Na neho nadviazal doktor F. Čileček, sudca Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý predniesol príspevok *Soudní přezkum rozhodnutí orgánu spolku*. Účastníkov konferencie zaujal tiež príspevok profesorky S. Košičiarovej z Právnickej fakulty TU s názvom *Procesné princípy v konaní o disciplinárnom previnení člena samosprávnej stavovskej organizácie*.

Docentka J. Vallová z Ministerstva vnútra SR upriamila pozornosť účastníkov konferencie na praktickú stránku slobody združovania príspevkom *Aplikačné problémy v praxi so zavedením novej právnej úpravy – zákona č. 346/2018 Z. z. o registri mimovládnych organizácií*. Na tému *Ochrana osobných údajov vo vzťahu k občianskym združeniam* vystúpil docent T. Seman z Právnickej fakulty Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach. Dok-

tor A. Škreko z Ministerstva kultúry SR (jeho aktívnym pôsobiskom je aj Právnická fakulta TU) príspevkom *Kolektívna správa autorských práv – súkromnoprávna záležitosť?* upozornil na paradoxy združovania v autorskom práve. Docentka D. Lantajová z Právnickej fakulty TU predniesla príspevok s názvom *Právo združovať sa v dohovoroch Medzinárodnej organizácie práce. Verejnoprávne aspekty autonómie cirkví a náboženských spoločností* – tak znel názov príspevku doktorky M. Moravčíkovej z trnavskej právnickej fakulty. Doktor L. Križan z Právnickej fakulty UK v Bratislave sa príspevkom *Autonómia športu vs. šport financujúci štát* zamerail na problematiku financovania športových organizácií. Docent M. Horvat z tej istej fakulty vniesol viac svetla do problematiky na tému *Administratívno-právna zodpovednosť politických strán podľa volebného kódexu*. A konferenciu svojím príspevkom *O združovaní zamestnancov v odborových organizáciách v 21. storočí* uzavrel Mgr. Marián Meszáros z Právnickej fakulty Trnavskej univerzity.

Musíme skonštatovať, že konferencia bola mimoriadne zaujímavá a netrpela núdzou o kvalitné príspevky.

Dominik Fabián

Foto: Jakub Neumann

Pohľad na časť účastníkov konferencie

Filozofická fakulta

Otázky zemepanského podnikania v novoveku

Katedra histórie Filozofickej fakulty TU zorganizovala 29. apríla vedeckú konferenciu s názvom *Otázky zemepanského hospodárenia a správy v novoveku*, ktorá sa uskutočnila v rámci riešenia projektu VEGA – *Panstvo. Podnik zemepanského podnikania*. Podujatie, nesúce sa v odbornom, ale súčasne priateľskom duchu, si zobral pod záštitu dekan filozofickej fakulty doc. Dr. Phil. Erik Hrnčiarik, ktorý ju úvodným príhovorom aj otvoril.

Vedecká konferencia ponúkla autorom priestor prezentovať a sprístupniť svoje poznatky a výskumy hospodárskych dejín vybraných panstiev, rôznych hospodárskych celkov či čiastkových problémov z oblasti hospodárskeho vývoja a správy panstiev v minulosti. Príspevky tvorili viacero tematických okruhov, v ktorých sa autori venovali napríklad vývoju centrálnej správy, diferenciacii riadenia panstva, jednotlivým sídlam panstiev, ako aj dokumentom, ktoré so správou a organizáciou panstiev súviseli. Zaujímavé poznatky poskytoval okruh zameraný na hospodárstvo v zmysle fungovania rôznych typov výrobných podnikov, ktoré sa venovali poľnohospodárskej či živočíšnej výrobe, lesnému hospodárstvu alebo vinohradníctvu. Zaujali aj príspevky prezentujúce spôsoby, ktorými sa menili bývalé feudálne panstvá na moderné a prosperujúce veľkostatky so špecializovaným zameraním na niektorú oblasť produkcie. Iné príspevky zase sledovali každodennosť jednotlivých spoločenských vrstiev na vybraných panstvách, rozoberali spoločenskú mobilitu či problematiku mestského a cirkevného hospodárenia na vybraných majetkových celkoch.

Pohľad na účastníkov konferencie

Na konferencii vystúpili významní domáci aj zahraniční hostia, pôsobiaci na slovenských i zahraničných univerzitách a vedeckých pracoviskách (Masarykova univerzita v Brne, Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici, Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Univerzita Komenského v Bratislave, Historický ústav SAV, Múzeum mesta Bratislavy, Štátny archív v Trnave, Slovenský národný archív a pod.). Vedecká konferencia rozšírila naše súčasné vedomosti z uvedených problematik a priniesla ucelenejší obraz stavu a vývoja hospodárenia v období od konca stredoveku a v novoveku. Prednášajúci formulovali svoje nové zistenia a zároveň ponúkli ďalšie možnosti a témy na budúci vedecký výskum tejto problematiky. Z tejto zaujímavej konferencie sa už pripravuje zborník, v ktorom budú príspevky publikované.

Michal Franko

Foto: autor

Hereditas po piaty raz

V dňoch 8. a 9. marca 2019 sa na pôde filozofickej fakulty uskutočnil piaty ročník študentskej filozofickej konferencie

Hereditas patrí doktorandom a študentom slovenských i českých katedier filozofie

cie *Hereditas*, ktorú organizujú študenti katedry filozofie. Svojím príhovorom ju otvorila a hostí privítala doktorka Renáta Kišoňová z katedry filozofie. *Hereditas* tradične tvorilo niekoľko prednáškových blokov, ktoré načrtli rozličné filozofické problémy. V prvom bloku sa napríklad spoločne predstavili doktorandi z Karlovej univerzity v Prahe, ktorí predniesli zaujímavý príspevok o vyučovaní filozofie na stredných školách. V poobednom bloku sa predstavili doktorandi z Ostravskej univerzity a Univerzity Palackého v Olomouci. Sobota 9. marca patrila osobnostiam filozofie ako Albert Camus, Eugen Fink, ale i menej známym predstaviteľom súčasnej filozofie, akými sú Adriana Piper či Ladislav Hejdánek. Účastníci absolvovali spoločný obed a prechádzku historickým centrom Trnavy, počas oboch dní bol pre nich vo večerných hodinách pripravený aj zoznamovací večierok.

Miroslava Trogová

Fenomenologická deskripcia fenoménu násilia

V dňoch 2. až 4. apríla prednášal na Filozofickej fakulte TU doc. Michael Staudigl z Katedry filozofie Viedenskej univerzity. Podujatie zo série prednášok „One Week with ...“, ktoré tentoraz nieslo názov *Phenomenology of Violence*, bolo zamerané na filozofické skúmanie javu násilia, jeho štruktúry, aspektov a prejavov s cieľom podať fenomenologickú deskripciu tohto fenoménu v realite ľudskej skúsenosti.

Skúsenosť s násilím môže mať fyzický a/alebo symbolický charakter, pričom podľa fenomenologickej tradície zastúpenej autormi ako Edmund Husserl či Maurice Merleau-Ponty naša telesnosť je vždy už nejakým spôsobom inštitucionalizovaná, čo vytvára základ pre symbolický rozmer fyzického násilia *et vice versa*. Prírodzene, násilie je jednou z možností ako konať. Vyskytuje sa s vedomím zraniteľnosti. Je ospravedlniteľnejšie vtedy, keď predstavuje reakciu na

Doc. Michael Staudigl z Katedry filozofie Viedenskej univerzity

iné násilie. No rôzne podoby násilia (facka na líce, vojna, rasizmus či náboženský fanatizmus) a ich negatívne (morálne) dôsledky nás stavajú pred otázku, či možno nastoliť spoločnosť bez represí, etnických, kultúrnych

a osobných konfliktov. Úsilie k násilnému presadeniu nejakého názoru, emócie či presvedčenia oproti iným súvisí so sebaidentifikáciou a identitou, čo zodpovedá určitému typu usporiadania, resp. výkladu „sveta“ daného subjektu, kultúry či spoločnosti. Násilie so sebou prináša konflikt, pričom exkurzia do dejín racionality západnej kultúry ukazuje, že udržiavanie určitého usporiadania či poriadku predpokladá projekciu chaosu, neusporiadania. Už v Platónovej *Ústave* figuruje „barbarské“ ako nevyhnutný náprotivok pri identifikácii sa s „kultúrnym“. Súčasnosť prináša nové hrozby násilia späť s informačnými technológiami, ktoré môžu veľmi sofistikovaným spôsobom podnecovať k vytváraniu nepriateľa. Na zamyslenie je tu otázka, či vôbec, a ak áno, tak do akej miery, vieme násilie zo spoločnosti vypudiť.

Michaela Rušinová

Forum Tyrnaviense pokračuje

Katedra klasickej archeológie nadviazala na predchádzajúce obdobie a aj v letnom semestri 2018/19 zorganizovala ďalší cyklus prednášok *Forum Tyrnaviense*. Počas prednášok, stretnutí a diskusií sa študenti Trnavskej univerzity aj laická verejnosť mohli zoznámiť so skutočne rôznorodou problematikou. Na pôde filozofickej fakulty predstavili svoj výskum prof. A. Bresson (University of Chicago, USA), prof. B. Kontny (Warszawski uniwersytet), prof. I. Radić Rossi (Sveučilište u Zadru, Chorvátsko) či Dr. P. O. Juhel, ktorý je na Trnavskej univerzite na ročnej stáži. Samostatný priestor dostali aj slovenskí bádatelia Dr.

V. Dubcová (Ústav orientalistiky SAV), M. Kramár, J. Poláček či kolegyňa z konzervátorskej praxe S. Holíčková (Múzeum mesta Bratislavy).

Program a témy prednášok nájdete na stránke <http://ff.truni.sk/oznamy/forum-tyrnaviense-prednasky-pre-verejnost-aj-studentov> (alternatíva linku je QR kód). Forum Tyrnaviense bude pokračovať aj po letnej prestávke. Prednášky budú opäť prístupné študentom Trnavskej univerzity, stredných škôl aj verejnosti. Už teraz sa tešíme na stretnutie!

Miroslava Daňová

Profesor A. Bresson prednášal o rímskej numizmatike v prostredí Grécka. Foto: L. Nováková

Profesorka I. Radić Rossi priblížila výskum vraku lode pri ostrove Gnalič. Foto: A. Kiss

Pedagogická fakulta

Študentský fejtón 2019

Súťaž o najlepšie študentský fejtón sa na našej univerzite už takpovediac udomácnil. Za organizátorov môžeme povedať, že ide o akciu, na ktorú sa tešíme: v priestoroch univerzitnej knižnice sa vtedy stretnú študenti, pedagógovia i zástupcovia vedenia univerzity, ktorí sa stotožňujú so životnou filozofiou, že humor (v kombinácii s tvorivosťou) do života (a preto aj na akademickú pôdu) jednoducho patria.

Tohtoročnú výzvu v písaní fejtónu sme rozšírili aj o súťaž v kreslenom humore: mohla to byť karikatúra či kreslený vtip – preto sme do odbornej poroty zavolali aj Mgr. et MgA. Romana Gajdoša, PhD., z katedry pedagogiky výtvarného umenia. Najvzácnejším externým hosťom a zároveň členom hodnotiaceho tímu bol humorista, fejtónista a publicista Mgr. Benjamín Škreko. Ako sa ukázalo, bol to skutočne dobrý výber: ide totiž o erudovaného tvorca, ktorý mal všetkým zúčastneným čo povedať. Člen poroty už tradične dopĺňala PhDr. Zuzana Martinkovičová, riaditeľka Univerzitnej knižnice TU, a doc. PhDr. Gabriela Magalová, PhD., z Katedry slovenského jazyka a literatúry PdF TU.

Vyhodnotenie súťaže sa konalo 3. apríla na Hornopotočnej ulici v priestoroch študovne Univerzitnej knižnice TU. V priložených fotografiách je najlepší dôkaz o tom, že naše stretnutie – slangovo povedané – nebolo vôbec „suché“. Schuti sme sa nasmiali na študentských výtvoroch, ale aj na bonmotoch, ktoré vsunul do svojho prejavu Benjamín Škreko. Vyzvali sme ho, aby nám prečítal niečo zo svojej tvorby. Predstavil nám zbierku aforizmov *Neskorý zber* – a my sme ocenili jeho postrehy nefalšovaným, úprimným smiechom a potleskom. Úroveň poslaných príspevkov po stránke textotvornej hodnotila aj G. Magalová. Aj keď jej rozbor znel trochu

kriticky (hodnotila sa nielen vtipná pointa, ale aj dodržanie žánru, štylizácia viet a ich pravopisná úroveň), všetci prítomní cítili, že tu šlo o nefalšovaný zámer vtiahnuť študentov do jazykových a štylistických nuáns nášho jazyka (napokon – ako to už býva zvykom – od slovenčinárky sa ani nedalo nič iné čakať ☺). Všetko však malo charakter priateľského, odľahčeného stretnutia ľudí, ktorí „frčia“ na tej istej vlnovej dĺžke.

R. Gajdoš ako porotca príspevkov výtvarného charakteru sa síce veľmi nezapotil (hodnotil len dva príspevky), no vo svojom krátkom rozbere zdôraznil čosi veľmi podstatné: kreslený humor nepotrebuje technicky dokonalého kresliara, pretože karikatúra či kreslený vtip znesú i celkom amatérsky, skratkový prejav. Ide o dobrú myšlienku, o nápad, ktorý môže stvoriť aj ten, kto nie je výtvarník. Zdôraznil práve tento aspekt, čím, veríme, zbúral mýtus, že do súťaže sa majú hlásiť iba výtvarníci.

Ako to napokon dopadlo? Ponúkame mená ocenených študentov:

Sekcia literárna:

1. miesto: Mária Chovančíková (PdF TU)
2. miesto: Aneta Zacharová (PdF) a Martin Hvorečný (PdF)
3. miesto: Viktor Valo (PF) a Lenka Macejová (PdF)

Sekcia karikatúry – kreslený vtip:

1. miesto (neudelené)
2. miesto: Alžbeta Michelová (PdF)
3. miesto: Jakub Noga (PdF)

Vážime si všetkých, ktorí sa aspoň pokúsili zmerať si sily v tejto akademicky nevážnej disciplíne. Zúčastnení sa iste stotožnili so starým známym výrokom, že humor je skutočná drina. Nás organizátorov úprimne teší

Medzi porotcami súťaže a zástupcami rektorátu vládla dobrá nálada – (sprava) B. Škreko, G. Magalová, R. Gajdoš, prorektor Š. Mariničák a Z. Martinkovičová

Súťažiaci, študenti pedagogickej, filozofickej, právnickej fakulty a fakulty zdravotníctva a sociálnej práce, sa tiež dobre bavili

i ten fakt, že študentské tvorivé úsilie prišli podporiť aj zástupcovia rektorátu: prof. PhDr. Vladimír Rábik, PhD. – prorektor TU pre vedeckú a umeleckú činnosť, a aj doc. ThDr. PaedDr. Šimon Marinčák, PhD. – prorektor TU pre vonkajšie vzťahy. Chceme veriť, že sa s nami ani trošku nenudili.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa v súťaži Fejtón 2019 zúčastnili. Boli medzi nimi študenti z právnickej fakulty, filozofickej fakulty a aj fakulty zdravotníctva a sociálnej práce. Tento ročník – ako vidno z výsledkov – z veľkej časti ovládli študenti Pedagogickej fakulty TU (medzi ocenenými bol len jeden študent z inej fakulty). Bude to takto aj o rok? Uvidíme...

Tešíme sa na Fejtón 2020.

Organizátori súťaže Fejtón

Ocenení študenti s členmi poroty a zástupcami rektorátu

Za germanistom, nordistom a prekladateľom Milanom Žitným

Dňa 16. apríla 2019 vo veku 71 rokov nás navždy opustil kolega z Katedry nemeckého jazyka a literatúry Pedagogickej fakulty TU doc. PhDr. Milan Žitný, CSc. Rodák z Krajného, okres Myjava, po ukončení štúdia nemčiny a švédčiny na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave v roku 1972 nastúpil do Ústavu svetovej literatúry a jazykov Slovenskej akadémie vied, kde sa venoval výskumu nemeckej a severskej literatúry a otázkam dejín a teórie prekladu. S týmto ústavom bola jeho akademická kariéra spätá až do roku 2018. V rokoch 1994 – 1998 a 2004 – 2014 tiež pôsobil na Pedagogickej fakulte UK a v rokoch 1998 – 2003 ako lektor slovenského jazyka na Univerzite v Kolíne. Od roku 2014 bol členom Katedry nemeckého jazyka a literatúry na Pedagogickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave.

Milan Žitný nám zanechal rozsiahle dielo, ktoré tvoria nielen vedecké práce, ale aj preklady beletrie, filozofických textov či literatúry pre deti a mládež. Bol autorom mnohých vedeckých štúdií o nemeckej a severskej literatúre 18. až 20. storočia, ktoré vyšli doma aj v zahraničí. Jeho výskum severských literatúr vyústil do dvoch monografických štúdií: *Severské literatúry v slovenskej kultúre* (2012) a *Súradnice severských*

literatúr (2013). Bol neobyčajne činným prekladateľom z nemčiny a zo severských jazykov. Úzko spolupracoval s časopisom *Revue svetovej literatúry*. Medzi jeho najvýznamnejšie preklady posledných rokov patria diela Franza Kafku *Poviedky* (2005) a *Listy Milene* (2008), H. Ch. Andersena *Rozprávka môjho života bez príkras* (2005) a *Rozprávky* (2008) či dielo Josteina Gaardera *Vianočné mystérium* (2012). V ostatných rokoch sa intenzívne venoval aj prekladu severskej drámy. Významnou súčasťou jeho prekladateľskej práce boli filozofické a literárnovedné preklady. Slovenským čitateľom sprostredkoval aj výbery z diel Wilhelma Diltheya (*Život a dejinné vedomie*, 1980), J. W. Goetheho (*O prírode a umení*, 1982), z diel

nemeckých romantikov (*Nemeckí romantici*, 1989), ako aj dielo Jürgen Habermasa *K ústave Európy* (2012). Osobitnú pozornosť venoval prácam dánskeho filozofa Søren Kierkegaarda (*Zvodcov denník*, 2003; *Bázeň a chvenie*, 2005).

Za svoju prekladateľskú činnosť bol Milan Žitný viackrát ocenený. Prémium Literárneho fondu získal za preklad Kafkových poviedok (2005), Cenu Zory Jesenskej za preklad Strindbergových komorných hier (*Hry*, 2002) a Cenu Mateja Bela za preklad Kierkegaardovho najznámejšieho filozofického spisu *Bud' – alebo* (2007).

Na Univerzite Komenského v Bratislave a na Trnavskej univerzite v Trnave vychoval niekoľko generácií študentov, ktorí sa uplatňujú ako učitelia a učiteľky nemeckého jazyka alebo pôsobia v iných pracovných sférach, kde sa vyžaduje znalosť nemčiny. Jeho študenti, ale aj kolegovia si vždy cenili jeho vysokú odbornosť, rozsiahle vedomosti a priateľský prístup.

Milan Žitný bol osobnosť, ktorá svojou prekladateľskou a vedeckou činnosťou významne prispela k rozvoju slovenskej kultúry a humanitných vied.

Česť jeho pamiatke!

Róbert Gáfrik

Fakulta zdravotníctva a sociálnej práce

Opäť na pôde Trnavského samosprávneho kraja

Zdravie patrí v hierarchii hodnôt na ten najvyšší piedestál, pretože to, aké máme zdravie, ovplyvňuje celý náš život v oblasti telesnej, duševnej a taktiež sociálnej. Dňa 10. apríla mali študenti Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce TU príležitosť v súvislosti so zdravím preukázať svoje kvality na pôde VÚC Trnava. Po aktivitách, ktoré sa realizovali počas Dní fakulty v mesiaci marec

2019, si Trnavský samosprávny kraj opäť vyžiadal spoluprácu fakulty zdravotníctva a sociálnej práce v rámci dní zdravia pre svojich zamestnancov. Študenti spolu so zástupcami fakulty poskytovali meranie krvného tlaku, vyšetrenie z krvi (cholesterol, glykémiu), funkčné vyšetrenie pľúc (spirometria), vyšetrenia prostredníctvom diagnostickej váhy, nácvik prvej pomoci a taktiež sociálne poradenstvo, v rámci ktorého sa mohli zúčastnení otestovať a zistiť o sebe niečo z oblasti workoholizmu, syndrómu vyhorenia, preferovania spôsobu zaobchádzania s konfliktom či to, ako vplývajú naliehavé veci na ich správanie. Šikovní študenti sa veľmi ochotne a zodpovedne ujali svojich úloh a zamestnanci a poslanci VÚC pre-

Študenti a zástupcovia fakulty poskytovali pracovníkom trnavského VÚC opäť rôzne vyšetrenia a sociálne poradenstvo

Zamestnanci a poslanci VÚC vyjadrili spokojnosť a vďačnosť za poskytnuté aktivity

javili svoju spokojnosť a vďačnosť za poskytnuté aktivity. Podobná spolupráca je veľmi prínosná najmä pre študentov, keďže si môžu svoje teoretické vedomosti pretaviť do praxe, a tak nadobudnúť ďalšie cenné skúsenosti. V mene Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce TU patrí týmto študentom veľká vďaka za ich ochotu, snahu a študentskú aktivitu.

E. N.

Dobrá prax – naša inšpirácia

Dňa 19. marca sa pod záštitou Trnavského samosprávneho kraja a Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce TU konal na pôde FZaSP XI. ročník konferencie *Dobrá prax – naša inšpirácia*. Ústrednou témou bola tentoraz téma *Vzťah ako základ sociálnej práce*.

Na konferencii sa zúčastnilo približne 120 účastníkov z rôznych profesijných oblastí. Boli to ľudia pracujúci tak v súkromných, ako aj štátom zriadených inštitúciách, a taktiež odborníci z akademickej pôdy. Odznelo množstvo zaujímavých tém, ako napríklad „Kompetencie psychológa pri výsluchoch zraniteľných osôb obeť

Aula fakulty zdravotníctva a sociálnej práce a účastníci konferencie *Dobrá prax – naša inšpirácia*. Foto: Martin Gál

trestných činov“, „Spolupráca ako základný pilier systému ochrany dieťaťa pred násilím“, „Význam preventívnych programov a voľnočasových aktivít pri sociálnom začleňovaní detí ohrozených sociálnym vylúčením“

a množstvo ďalších. Na konferencii vystúpili aj rómske deti zo súboru Romane čhavore jilestar, ktoré osviežili atmosféru podujatia.

Lubica Nicolussi

Aj my máme študentov zo zahraničia

Na Fakulte zdravotníctva a sociálnej práce TU študujú viacerí študenti pochádzajúci zo zahraničia. Jednou z nich je aj študentka Veronika Oshurková, ktorá k nám prišla z Ruska a na Slovensku si spolu s rodinou našla svoje útočisko. Veronika na Fakulte zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity v Trnave študuje odbor sociálna práca a je študentkou 1. ročníka Bc. Keďže sme väčšinou zvyknutí, že naši slovenskí študenti odchádzajú do zahraničia, naša ruská spolužiačka nás zaujala, a tak sme sa rozhodli s Veronikou o tom, čo ju na Slovensko priviedlo, porozprávať.

Veronika, pochádzate z Petrohradu, ale viem, že na Slovensku sa zdržiavate už niekoľko rokov. Čo vás do našej krajiny priviedlo?

Povedané stručne – rodina, podnikanie a vzdelávanie. Prišla som na Slovensko s priateľom, dnes už manželom, pred tromi rokmi. V Rusku v Petrohrade som úspešne skončila strednú školu a chcela som sa ďalej posunúť vo vzdelaní, ale už na Slovensku. Slovensko som si vybrala aj z dôvodu blízkosti jazyka, pretože je slovanský a vnímam ho ako nášmu jazyku podobný. Takisto aj mentalita ľudí je na Slovensku podobná ako u nás v Rusku.

Ak by ste mali porovnať svoj život v Rusku a na Slovensku, prezradte nám, kde sa vám viac páči a ktorú z týchto dvoch krajín si viete predstaviť ako svoju budúcnosť?

Viac sa mi páči na Slovensku. Spolu s manželom nám záleží na kvalite života, čistom vzduchu, kvalitnej strave, v podstate zdravej ekológii a na Slovensku sa nám zdá situácia v tomto smere lepšia ako v Rusku. Ak by som mala spomenúť nejaké negatívum z nášho pohľadu, tak v Petrohrade je na nás priveľa ľudí. Taktiež cestovanie nás fascinuje, keďže môžeme ísť v akomkoľvek čase do inej krajiny bez obmedzenia, bez colníc a v podstate

bez hraníc. To znamená, že si nemusíme vybavovať žiadne víza či iné dokumenty. V tomto smere je to pre nás veľmi oslobodzujúce, čo sa o Rusku nedá povedať. Jedna z vecí, pre ktorú sme z Ruska odišli, je infraštruktúra, ktorá je podľa nás menej zaujímavá ako tá európska. Avšak pre našu budúcnosť vnímame krajiny rovnako. V živote máme veľa možností a v Rusku je tiež veľa krásnych miest. Ale najbližších desať rokov chceme byť určite v Európe, teda na Slovensku.

Študujete odbor sociálna práca. Čo vás na ňom zaujalo a prečo ste sa rozhodli ísť týmto smerom?

Je to pre mňa zložitá otázka, ale pokúsim sa to vysvetliť. Na Slovensku som začala študovať biológiu, ale štúdium som ukončila v prvom ročníku, keďže ma tento odbor nenapíňal. Potom som sa dostala na fakultu zdravotníctva a sociálnej práce v Trnave a zistila som, že škola, rovnako ako aj Trnava, sa mi veľmi páči. Fakulta zdravotníctva a sociálnej práce mala predĺžené obdobie na podávanie prihlášok pre nástup do prvého ročníka bakalárskeho stupňa pre odbor sociálna práca, čo mi umožnilo sa včas rozhodnúť a napokon si prihlášku aj podať, za čo som veľmi vďačná. Priznám sa, veľmi som nevedela, čo sociálna

práca je, ale mala som túžbu ju prebádať a zistiť, na čo sa tento odbor zameriava. Čo som však vedela na sto percent, bolo to, že chcem študovať humanitný odbor. Vždy sa mi práca s ľuďmi páčila, nuž preto sociálna práca.

Máte ambíciu v tomto odbore zostať aj po ukončení štúdia? Ktorá klientská skupina vás doteraz najviac oslovila?

Určite chcem v tomto odbore zostať, rozvíjať svoju kariéru, riešiť projekty a mám ambície orientovať sa v tomto odbore aj v budúcnosti. Zaujala ma najviac klientska skupina drogovo závislých, a aj organizácia Storm, ktorá sa týmto klientom venuje, pôsobí aj v Trnave a Sereďi, čiže aj v mieste môjho terajšieho bydliska.

O Slovákoch sa často hovorí, že sú milý a pohostinný národ. Ako to vnímate vy? Pociťala ste tú pohostinnosť a milotu voči vašej osobe, resp. rodine?

Áno, pociťala. Ako milý a pohostinný národ vnímam najviac mladú slovenskú generáciu. Staršia generácia si totiž ešte uchováva v pamäti históriu, a z toho dôvodu sme zažili z tejto strany už aj pár konfliktov a výpadov voči nám. Je mi síce ľúto, že Rusko v minulosti škodilo iným krajinám, ale my máme dvadsať rokov a nie sme zodpovední za to, ako konali staršie generácie v minulých storočiach. Ja to chápem, diali sa veci, s ktorými my dnes vôbec nesúhlasíme, ale väčšina nás mladých z Ruska to chce zmeniť. Musím povedať, že väčšina mladých ľudí v Petrohrade by chceli čo najlepšie vzťahy s inými krajinami i Európskou úniou.

Pripravila: Lubica Nicolussi

Teologická fakulta

Začala sa nová spolupráca

Dohodu o spolupráci spečatili svojimi podpismi (zľava) Pavol Šajgalík, Marek Šmid a Miloš Lichner.

Dňa 16. apríla 2019 bola podpísaná dohoda o spolupráci medzi Slovenskou akadémiou vied (SAV), Historickým ústavom SAV a Teologickou fakultou Trnavskej univerzi-

ty v Bratislave, ktorá je základom pre otvorenie Inštitútu židovských štúdií Teologickej fakulty TU. Výskum a vzdelávanie o židovskom náboženstve, kultúre a histórii patrí v rámci teologických študijných programov k svetovým štandardom, a k tým sa chce priblížiť aj naša fakulta.

Dohodu o vzájomnej spolupráci podpísal predseda SAV prof. Pavol Šajgalík, riaditeľ Historického ústavu SAV PhDr. Slavomír Michálek, DrSc., rektor Trnavskej univerzity prof. Marek Šmid a dekan Teologickej fakulty TU doc. Miloš Lichner. Všetci štyria aktéri vyjadrili potešenie z ukotvenia novej spolupráce na tri roky do 31. decembra 2021. Vzájomná spolupráca bude najmä v oblastiach vydania základnej publikácie a ďalších materiálov k židovsko-kresťanskému dialógu, budovanie knižničného fondu či organizovanie medzinárodnej vedeckej konferencie. Súčasťou spolupráce budú aj diskusné stretnutia v regiónoch Slovenska a odborné prednášky na pôde Teologickej fakulty Trnavskej univerzity.

Tešíme sa na výsledky spolupráce.

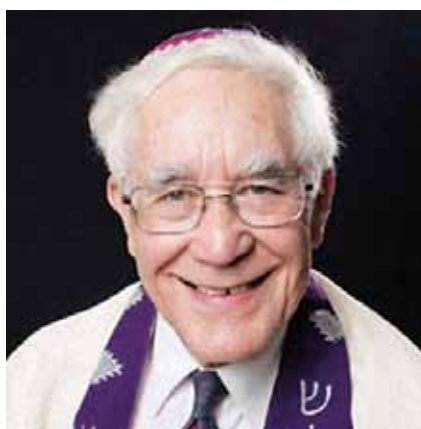
(TF)

Jeremiáš – pesimista, ktorý dúfal v budúcnosť

V aule teologickej fakulty sa 11. apríla uskutočnila ďalšia podnetná prednáška v rámci vzdelávacieho programu *Otvárame dvere*. Viedol ju rabín Dr. Andrew Goldstein z Veľkej Británie.

Predmetom prednášky bol starozákonný prorok Jeremiáš, ktorý býva prezentovaný najmä ako prorok skazy a zatratenia. Prednášateľ svojich poslucháčov oboznámil, že ohlasované myšlienky boli naformulované už prorokom Amosom, zopakované prorokom Izaiášom a vyvrcholili v prorokovi Jeremiášovi, ktorý verejne varoval nielen pred pokrytctvom a nemorálnosťou ľudí, ale najmä pred zničením Jeruzalemského chrámu koncom Dávidovej línie a vzatím židovského národa do vyhnanstva. Dnes vieme, že tieto proroctvá sa naplnili.

Dr. Andrew Goldstein nám predstavil proroka Jeremiáša v odlišnom pohľade:

Rabín Dr. Andrew Goldstein

ako kreatívneho a charizmatického rečníka, odvážneho človeka s neľahkým životom, proroka povahou a životnými situáciami podobného Mojžišovi. Hlavným cieľom prednáša-

júceho bolo však ukázať proroka Jeremiáša ako proroka nádeje, človeka presvedčeného o nádeji pre budúcnosť. Jeho proroctvá ohlasujú časy zmeny, časy mieru a návratu Izraelitov späť do zaslúbenej zemi. V liste zajatcom predstavuje novú prevratnú myšlienku o Bohu, ktorý nie je viazaný na Jeruzalem, ale možno ho uctievať kdekoľvek, a tak prináša novú životaschopnú nádej pre izraelský národ v babylonskom zajatí.

V rámci prednášky Dr. Andrew Goldstein poukázal na proroctvá, ktoré majú výpovednú hodnotu aj v súčasnom prístupe viery, a zároveň upriamil pozornosť na témy sociálnej spravodlivosti, spravodlivej spoločnosti, etiky a mieru. Myšlienky, ktoré by mali formovať civilizovanú spoločnosť 21. storočia.

V. D.

Najnovšie publikácie teologickej fakulty

KARABA, M. – NEMEC, R.: *Človek medzi prírodou, kultúrou a technikou: Vybrané reflexie problému ľudskej prirodzenosti*. Trnava : Dobrá kniha, 2018, 94 s. ISBN 978-80-8191-176-7

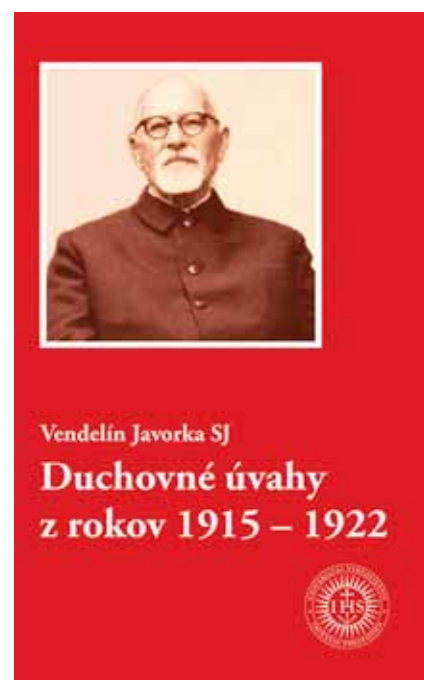
Monografia *Človek medzi prírodou, kultúrou a technikou* je súčasťou kritického bádania vybraných aspektov skúmania ľudskej prirodzenosti. Prvá časť monografie sa snaží ukázať, čo

môžu povedať k problému ľudskej prirodzenosti oblasti evolučnej biológie, genetiky či neurovied. Hlavnou pointou textu je opätovné včlenenie človeka do hlíny – sveta, z ktorého povstáva a s ktorým má spoločných niekoľko aspektov. Druhá časť monografie sa zameriava na problém zmeny komunikácie obsahov okolo nás, pretože okrem prírodnej determinácie je človek výsledkom kultúrneho modelovania a tvarovania.

Cieľom publikácie je ukázať tému ľudskej prirodzenosti ako širší teoretický problém a prispieť ku kontextuálnej interpretácii problému.

CSONTOS, L. – HENCZEI, M. (eds.): *Vendelín Javorka SJ: Duchovné úvahy z rokov 1915 – 1922*. Trnava : Dobrá kniha, 2019, 183 s. ISBN 978-80-8191-180-4

Zväzok edície *Svedectvo viery* ponúka súčasným čitateľom súbor duchovných úvah, prednášok a kázní pátra Vendelína Javorku SJ z rokov 1915 – 1922, ktoré boli jeho kňazskými začiatkami uprostred búrlivých historických zmien. V jeho úvahách, prednáškach a kázňach je silne prítomné sociálne cítenie, ktoré získal doma v rodnej Černoveji, a reflektovanie

vlastných skúseností z prvej svetovej vojny, ktorú jednoznačne odsudzuje ako zlo. Vplyvom udalostí následne uvažuje o šíriacom sa marxistickom ateizme, socialistickej tlači a vyzýva na podporu katolíckej tlače. V jeho úvahách je prítomná hlboká úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovu, ktorú horlivo podporoval a šíril.

Miroslav Karaba, Rastislav Nemec

Človek medzi prírodou, kultúrou a technikou

Vypočujte si biblické diskusie

Od začiatku februára verejnoprávne Rádio Devín prišlo s viacerými zmenami vo vysielaní. Zameralo sa na nové oblasti z kultúrneho a spoločenského života na Slovensku. V sobotňajšom čase pribudli štyri nové programy, medzi ktorými sa nachádza relácia s názvom *Nad slovom*. Hlavným cieľom tejto relácie je sprostredkovanie informácií o unikátnom projekte *Komentáre k Starému a Novému zákonu*, veľkoryso koncipované dielo, aké nemá v slovenskej kultúre obdoby.

Relácia *Nad slovom* je vysielaná ako 10-dielny cyklus biblických rozhovorov, ktoré sprostredkovávajú spôsob a úroveň uvažovania o Biblii na začiatku 21. storočia. Moderátorom relácie je Bohdan Hroboň, ktorý si do

Ilustračné foto

štúdia pozýva rôznych hostí podľa diskutovanej témy.

V prvej časti relácie s názvom *Exodus* bol hosťom aj pedagóg našej

teologickej fakulty Jozef Tiňo, ktorý rozprával o základných a najdôležitejších aspektoch knihy Exodus, ale aj o prítomnej kontinuite medzi Starým a Novým zákonom. Vo štvrtej časti relácie s názvom *Žalmy* bola hosťom vedúca katedry biblických a historických vied Lucia Hidvéghyová, ktorá predstavila žalmy ako poetické a nadčasové, ale pripomenula aj nevyhnutnú potrebu štúdia pre ich racionálne uchopenie.

Všetky dosiaľ vysielané časti si môžete vypočuť v archíve na stránke rtvs.sk. Epizódy vychádzajú pravidelne raz mesačne a tá najnovšia zaznie druhý júnový týždeň.

V. D.

Právnická fakulta

Fakulta odpovedá na nové výzvy

Právnická fakulta našej univerzity, ktorá s hrdosťou nadväzuje na činnosť historickej právnickej fakulty Trnavskej univerzity (1667 – 1777), si je vedomá záväzku, ktorý jej vyplýva zo starších i moderných dejín, ako aj z odkazu jej zakladateľov. V duchu tejto zodpovednosti v súčasnosti realizuje zásadnú zmenu výučbového procesu s modernizačnými modifikáciami v poskytovaní štúdií v bakalárskom aj magisterskom štúdiu.

Nový študijný plán, ktorého výučba sa začne od akademického roka 2019/2020, nadväzuje na prístup kladúci dôraz nielen na vedomosti a memorované fakty, ale aj na schopnosť ich aplikácie a logického a kritického myslenia. Premyslená štruktúra predmetov v študijnom pláne podporuje synergický

efekt výučby. Koncentruje sa na zvýraznenie logických a obsahových súvislostí medzi jednotlivými predmetmi. Nové štúdium umožňuje získať nielen všeobecné právnické vzdelanie, ale aj doplnkovú odvetvovú špecializáciu so širokým výberom voliteľných a výberových predmetov. Fakulta rozširuje aj rozvoj praktických zručností vrátane komunikačných či formulačných schopností. Okrem tradičných právnych kliník či stáží v rôznych inštitúciách vyčleňuje záverečný semester na povinné prierezové praktické vzdelávanie v súkromnom, verejnom a trestnom práve. Uvedomujúc si spoločenskú zodpovednosť, nový študijný plán v prvom rade dbá o etickú stránku prípravy právnikov a výkonu právnických profesií. Usiluje sa byť

odpoveďou na viac než naliehavú potrebu spoločnosti v tejto oblasti, a chce tak prispieť ku kultivácii slovenského právneho prostredia. Právnická fakulta sa rozhodla nepoľaviť z nárokov a ani v súčasnosti neruší prijímacie skúšky. Náročnejšie požiadavky na študentov sú však zároveň sprevádzané aj kvalitnejšou ponukou.

Týmto počínom sa Právnická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave usiluje naplniť ambíciu byť aj naďalej lídrom vo vzdelávaní uvelomených a zodpovedných právnikov a v kultivovaní právneho prostredia. Neponúka tovar, skratky a ani ľahkú cestu k titulu, ponúka kvalitné právnické vzdelanie pre 21. storočie. Na kvalite predsa záleží.

Kristián Csach, Michaela Moravčíková

Poľský deň na právnickej fakulte

Dňa 4. apríla 2019 sa na pôde Právnickej fakulty TU v Trnave konal v poradí už tretí *Poľský deň*. Podujatie sa začalo vernisážou výstavy *Poľsko – krajina pamiatok UNESCO*, ktorú spoločne otvorili dekanka PF TU prof. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD., a mimoriadny a splnomocnený veľvyslanec Poľskej republiky v Slovenskej republike Krzysztof Strzalka. Výstava vo foyeri fakulty približuje najhodnotnejšie pamiatky na území Poľska zapísané do zoznamu UNESCO.

Podujatie pokračovalo v študovni fakulty prednáškami. K. Strzalka priblížil hlavné smerovanie poľskej zahraničnej politiky. Minister-radca veľvyslanectva Poľskej republiky v SR Piotr Samerek sa vo svojej prednáške venoval histórii, ale aj súčasnosti poľského židovstva. Mons. Marián Gavenda sa pri príležitosti 40. výročia prvej návštevy pápeža Jána Pavla II. v Poľsku venoval problematike vplyvu výberu Jána Pavla II. a jeho prvej pastoračnej návštevy v Poľsku na celú súčasnú strednú Európu. Novinár a politológ Jaroslav Daniška vo svojej prednáške reflektoval demokratické zmeny v Poľsku

v rokoch 1980 – 1989 a postupný pád komunizmu, ako aj vplyv diania v Poľsku na okolité krajiny so zvláštnym zreteľom na Slovensko. Podujatie zavŕšila diskusia o súčasnom politickom a kultúrnom dianí v Poľsku a jeho vplyve (nielen) na strednú Európu.

Michaela Moravčíková

Foto: František Hanušiak

Poľský deň na právnickej fakulte – sprava Andrea Olšovská, Mons. Marián Gavenda, Krzysztof Strzalka, Piotr Samerek a Jaroslav Daniška

Legislatíva je matematika v slovách

Keď sa vo februári skončilo funkčné obdobie deviatim sudcom a sudkyňami Ústavného súdu Slovenskej republiky, každý so záujmom o ústavné právo sa tešil na uvoľnenejšie a otvorenejšie debaty s bývalými sudcami a sudkyňami. Na Právnickú fakultu TU sme presne v rámci tejto emócie pozvali bývalú ústavnú sudkyňu JUDr. Ľudmilu Gajdošíkovú, CSc.

Keď už je reč o emóciách, práve toto bola jedna z motívácií pozvať práve ju. Pani sudkyňa viacerí na fakulte máme radi aj ako človeka a zároveň oblasť sociálneho zabezpečenia, ktorému sa dlhodobo venuje, je odvetvie, ktoré je v mnohom, hoci to vyzerá práve naopak, založené na emóciách. Doktorka Gajdošíková nám 26. marca pri prednáške o tom, aké je to byť sudkyňou ústavného súdu, porozprávala o podľa jej názoru najdôležitejších rozhodnutiach ústavného súdu v poslednom funkčnom období. Pridala však aj poznámky o systéme práce na ústavnom súde (vysoké senátne tempo s každodenným výkonom a potrebou stále a veľa čítať), o odborne a ľudsky ťažkých rozhodnutiach (Špeciálny súd, generálny prokurátor), o tom, čo ľutuje (nepodanie disentu k jednému z rozhodnutí), aké boli diskusie s kolegami (niekedy ťažké a vášnivé), ale aj o tom, prečo ju baví právo a legislatíva (právo je logické, legislatíva je matematika v slovách).

Na právnickej fakulte sme privítali emeritnú ústavnú sudkyňu Ľ. Gajdošíkovú (vľavo)

Veľmi si vážime, že si pani doktorka Gajdošíková našla čas na stretnutie s nami. Poskytla nám ho viac, ako sme mohli čakať. Naše pocity zo stretnutia s ňou sa dajú zhrnúť aj alúziou názvu prozaickej knihy jej obľúbeného autora Dominika Tatarku – *ešte by sme s ňou pobudli*.

Lucia Berdisová
Foto: archív PF TU

Tradičné stretnutie absolventov

Právnická fakulta TU každý rok organizuje stretnutie absolventov fakulty. Z nového podujatia sa postupne stáva tradícia. Téma tohtoročného stretnutia bola *Naši absolventi v štátnej správe*. I keď pozvaní

sú vždy všetci absolventi, vyučujúci, výskumní pracovníci, zamestnanci či priatelia fakulty, osobitným hosťom bol tentoraz absolvent JUDr. Peter Rohaľ, PhD., generálny riaditeľ sekcie vládnej legislatívy Úradu

vlády Slovenskej republiky. Podujatie sa uskutočnilo 5. apríla 2019 v prednáškovej miestnosti, v ktorej je aj výstava tematicky venovaná osobnostiam zakladateľov našej fakulty.

Stretnutie otvorila dekanka fakulty prof. Andrea Olšovská, ktorá vyzvala najmä čerstvých absolventov, aby nielen zhodnotili svoju pripravenosť na povolanie, ktoré v súčasnosti vykonávajú, ale – s odstupom jedného či viacerých rokov – zhodnotili výučbový proces a navrhli jeho zlepšenia. Po zaujímavej diskusii nasledovalo rozprávanie legislatívca JUDr. Petra Rohaľa, PhD., ktorý hovoril o zúročení teoretických poznatkov v práci a o cennej praxi na úrade vlády, ktorú nadobúdala už počas svojich štúdií. Nasledovali neformálne rozhovory zúčastnených pri káve.

Michaela Moravčíková
Foto: autorka

Dejiny právnického vzdelávania na Trnavskej univerzite v Trnave (II. časť)

Dvadsať rokov obnovennej právnickej fakulty

Poslaním univerzít a ich fakúlt vždy bolo, a aj v súčasnosti je, sprostredkovať poznanie cez vzdelanie a vzdelanie cez poznanie. O uvedené sa snažila tak historická (1667 – 1777), ako aj súčasná Právnická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave, ktorá si práve v tomto akademickom roku 2018/2019 pripomína 20. výročie svojho znovuzaloženia a obnovenia právnického vzdelávania v Trnave.

O myšlienke obnoviť na Trnavskej univerzite právnické štúdium sa diskutovalo v univerzitných kruhoch už od roku 1994, pričom hlavný *spiritus rector* bol jej prvý rektor prof. RNDr. Anton Hajduk, DrSc. Práve on dal ešte v polovici roka 1994 pokyn, aby sa v priebehu nasledujúceho roka vytvoril projekt založenia PF TU. Do projektu ako hlavní manažéri boli v novembri 1995 vymenovaní viacerí právnici a medzi nimi vyvíjali najväčšie úsilie súčasný pán rektor, vtedy JUDr. Marek Šmid, a tiež prof. JUDr. Helena Barancová, DrSc. Prvým reálnym krokom vedúcim k zriadeniu fakulty sa stalo zriadenie Katedry práva (pod vedením prof. Barancovej) na Fakulte humanistiky TU, ktorá začala fungovať od školského roku 1996/1997, a práve táto katedra sa stala základom budúcej právnickej fakulty. V priebehu roka 1997 došlo k ďalším iniciatívam, ktoré už viedol nový rektor prof. MUDr. Ladislav Šoltés, DrSc. V januári 1998 zintenzívnili rokovania najmä s budúcimi profesormi a zakladateľmi právnickej fakulty z radov renomovaných slovenských právnych vedcov a pedagógov. K vzniku právnickej fakulty ako poslednej – piatej – fakulty Trnavskej univerzity v Trnave dal formálny súhlas Akademický senát Trnavskej univerzity v Trnave dňa 5. marca 1998. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení neskorších predpisov po súhlasnom

Dekanská reťaz a žezlo dekana právnickej fakulty

NOS LADISLAVS ŠOLTÉS, MEDICINAE UNIVERSAE DOCTOR, DOCTOR SCIENTIARUM, PROFESSOR, RECTOR MAGNIFICUS CELEBRISSIMAE UNIVERSITATIS LITTERARUM TRNAVENSIS, universae praesentium inspectores tam praesentibus quam futuris saltem in omnem aeternum. Ab universarum igitur nullum tenere praesentium volumus pervenire, quod congruenter § 4 articulo 2 Legis sub ne 172/1990 Corpori legum inserta subre praesentium posterorum normis. Senatus Academicus Universitatis Trnavensis habens per consultum die 1. mensis Martii a. 1998 editum. Item cum auctoritate Collegii testium publicae auctoritatis referendum approbante die 14 mensis Septembris eiusdem anni scripta. Denique Universitatis auctoritate publicae servitiae normis ac legitime scriptis testaratis et per litteras, quae die 29 mensis Septembris huius anni, mensis. **INNOVATAM JURIDICAM UNIVERSITATIS TRNAVENSIS**, quae actum in eadem amplissima urbe Trnava habet. die Calendarum Octobrium anni 1998 esse ac rite conditum atque institutum sit quidem consilio communibus viris. ut hanc Aeternae nostrae Matris facultas rursus ipsam instaurata **PRIMUM** studio huius generis alioque ceterisque in alias res pertinetur scientiae huiusmodi huius praesentibus praesentibus consensibus huiusmodi confidat curam. **SECUNDO**, nomine Christianorum cum humanitate vixi conditum foret, ut augeretur cum praesentibus huiusmodi emulacionibus firmetur huiusmodi praesentibus studio. cum in scholaribus societate augeretur cum in huiusmodi animarum conditum. cum denique consensibus cum ceteris et eorum necessitatibus scholarium principibus huiusmodi augeretur huiusmodi animarum praesentibus conditum. **TERCIO**, in huius praesentibus traditio huiusmodi in genere quoniam in elegia alioque praesentibus communis huiusmodi. Exemp. Vltima huiusmodi legem explicat late ac subtile. quoniam in huiusmodi cum universitatibus facultatibus huiusmodi nationum exteriorem augeretur huiusmodi exteriorem augeretur. Quorum praesentibus amicum in huiusmodi huiusmodi. **QUARTO**, huiusmodi praesentibus huiusmodi huiusmodi. **UNIVERSITATE LITTERARUM TRNAVENSIS** amicum mundis corroboratur debemus. Datum **TRNAVIAE** Calendarum Octobrium anni Christianae salutis millaresimo nonagesimo nonagesimo octavo. *****

Stefanus Šoltés
Rector

Ladislav Šoltés
Rector

prof. RNDr. Anton Hajduk

Zakladacia listina Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave z roku 1998

vyjadrení univerzitného senátu a akreditačnej komisie zo dňa 24. septembra 1998, ako aj na základe súhlasu Ministerstva školstva Slovenskej republiky zo dňa 29. septembra 1998 rektor univerzity prof. MUDr. Ladislav Šoltés, DrSc., vydal dňa 1. októbra 1998 zriaďovaciu listinu Právnickej fakulty Trnavskej univerzity, zo znenia ktorej vyberáme konštitutívny akt jej znovuzaloženia: „...*platne a riadne zakladáme a ustanovujeme dňom 1. októbra roku 1998 Právnickú fakultu Trnavskej univerzity v Trnave, ktorej sídlo bude v tom istom staroslávnom meste Trnava, a to s tým zámerom a spoločným želaním, aby mohla byť táto fakulta obnovená (instaurata) vo zväzku našej alma mater.*“

Podľa zámeru tvorcov ambiciózneho projektu novozałożenia Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave sa malo vytvoriť centrum slovenskej právnej vzdelanosti, založené na morálnych princípoch kresťanstva a rímskoprávných zásadách chápania práva ako umenia dobra a slušnosti (spravodlivosti) a chápania právnej náuky ako vedy o spravodlivom a nespravodlivom. Z viacerých dôvodov sa pripojilo aj silné, vnútorné pocitované úsilie všetkých zúčastnených o prekonanie zakotvených ideologických predstáv o práve, nastolených bývalým komunistickým režimom v celom spoločenskom a právnom vedomí.

Ešte v jesenných mesiacoch roka 1998 sa uskutočnili prvé prijímacie pohovory. V prvom akademickom roku 1998/1999 sa zapísalo na štúdium 94 študentov. Výučba sa začala prednáškami dňa 12. januára 1999. Prvé zasadnutie akademickej obce bolo dňa 15. februára 1999. Na tomto zasadnutí sa uskutočnili prvé voľby do Akademického senátu Právnickej fakulty Trnavskej univerzity. V ten istý deň sa konala aj prvá schôdza vyššie uvedeného aka-

demického senátu, ktorý zvolil za prvého dekana fakulty prof. JUDr. Petra Blaha, CSc., ktorý sa tak stal prvým dekanom v histórii novozałożenej Právnickej fakulty Trnavskej univerzity. Po ňom nastúpili do funkcie dekana prof. JUDr. Jozef Prusák, CSc., prof. JUDr. Helena Barancová, DrSc., prof. doc. JUDr. Marek Šmid, PhD., a súčasná dekanica prof. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD.

Podľa štatútu fakulty (čl. 8) boli zriadené nasledujúce katedry: právnych dejín, rímskeho a cirkevného práva, teórie práva, ústavného práva, správneho práva, finančného práva, medzinárodného práva, trestného práva a kriminológie, pracovného práva, občianskeho a obchodného práva, právnej komparatistiky a európskeho práva. Tie sa v priebehu rokov čiastočne modifikovali na súčasný stav deviatich katedrií a dvoch vedeckých ústavov.

Ako sa dozvedáme z fakultnej kroniky, v prvom desaťročí pôsobenia „*musela mladá fakulta zápasíť s mnohými problémami. Na jednej strane bolo potrebné zabezpečiť priestorové umiestnenie výučby a života fakulty, na druhej strane finančné problémy a potreba vybudovania vhodného zázemia vedeckých a pedagogických a tiež administratívnych pracovníkov novej fakulty.*“ Hlavným problémom počiatkov fakulty bolo vybudovanie dôstojného materiálneho stánku fakulty, čiže jej vlastnej budovy, čo sa podarilo v rokoch 2004 – 2008 adaptačnou rekonštrukciou priestorov bývalej okresnej nemocenskej poisťovne a bývalej polikliniky na Kollárovej ulici č. 10.

Právnická fakulta už v počiatočných rokoch zakomponovala do prvých rozvojových plánov rôznorodo formulované vedecké ambície a pri ich naplňaní sa spoliehala na svojich popredných profesorov, ktorí prišli do Trnavy a boli pri jej vzniku, ako aj na mladú nastupujúcu generáciu, ktorá sa generovala najmä z radov vtedajších absolventov bratislavskej právnickej fakulty a od roku 2003 aj z radov vlastných prvých absolventov. Za piliere právnickej fakulty na pedagogickom aj vedeckom poli sa určite môžu považovať excelentní slovenskí právni vedci s vynikajúcou zahraničnou reputáciou – prof. JUDr. Jozef Prusák, CSc., Dr. h. c. prof. JUDr. Peter Blaho, CSc., a prof. JUDr. Helena Barancová, DrSc. Je nám ctou, že medzi našimi peda-

Budova právnickej fakulty z rokov 1931 – 1934 na Kollárovej ulici je významnou funkcionalistickou pamiatkou, ktorá pôvodne slúžila zdravotníctvu. Na fotografii z roku 1950, keď v nej sídlila Okresná nemocenská poisťovňa. Zdroj: <https://simonnejurcova.blog.sme.sk/c/405631/trnava-na-dolnom-predmestí.html>.

gógmi sú aj ďalší členovia predstavitelia slovenskej právnej vedy: prof. JUDr. Pavel Baláž, CSc., prof. JUDr. Alexander Brösl, CSc., prof. PhDr. Gustáv Dianiška, CSc., prof. JUDr. Alexandra Krsková, CSc., prof. JUDr. Ján Lazar, DrSc., Dr. h. c. prof. JUDr. Peter Mosný, CSc., prof. doc. JUDr. Marek Šmid, PhD., prof. JUDr. Milan Štefanovič, DrSc., prof. JUDr. Ján Švidroň, CSc.

Z významných vedeckých podujatí fakulta organizuje s dvojročnou periodicitou Lubyho právnické dni a od roku 2010 Trnavské právnické dni (*Dies Iuris Tyrnaviensis*). Postupne začala i s vydávaním viacerých periodík: ročenky *Acta Universitatis Tyrnaviensis – Iuridica* (2003 – 2011, obnovená v roku 2018), *Forum iuris europaeum* (FIE, od 2012) a časopisu *Societas et iurisprudentia* (SEI, 2013), ako i edičného radu malých monografií úspešných doktorandov fakulty, nazvaného *Litera scripta manet*.

Fakulta je členom medzinárodných asociácií právnických fakúlt *European Law Faculty Association* (ELSA) a *International Law School Association* (ILSA) a od roku 2012 členom Európskeho inštitútu práva so sídlom vo Viedni. Zároveň študentská obec, ktorá sa inštitucionálne zastrešila v spolku ELSA (Európske združenie študentov právnických fakúlt), na fakulte realizovala pestrý počet iných aktivít a iniciatív, medzi ktorými môžeme vyzdvihnúť založenie dodnes vydávaného študentského časopisu *Corpus delicti* (od 2002), študentskej vedeckej konferencie a stretnutí absolventov fakulty (ALUMNI), organizovanie obľúbených bežaní a ďalších podujatí.

Fakulta sa už po pár rokoch svojho trvania zaradila medzi elitné právnovedecké ustanovizne, keď ju nezávislá rankingová a ratingová agentúra ARRA viackrát za posledné roky zaradila na prvé miesto medzi slovenskými právnickými fakultami. Na fakulte prevláda tvorivá atmosféra, vzájomná spolupráca a entuziazmus vedecko-pedagogických pracovníkov, je mladým organizmom, vyrastajúcim zo silných historických koreňov a hodnôt slušnosti, spravodlivosti a ľudskosti.

Obnovená budova Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave. Jej rekonštrukcia sa uskutočnila v rokoch 2004 – 2008

Miriám Laclavíková – Adriana Švecová

Perly Severného Macedónska

Zahraničné exkurzie nie sú na Katedre histórie Filozofickej fakulty TU ničím výnimočným. V tomto roku sme sa rozhodli vyskúšať niečo nové a zamierili sme do Severného Macedónska. Napriek tomu, že krajina sa pomaly otvára turizmu, ešte stále je pre nás pomerne neznáma.

Naša 27-členná skupina, zložená zo študentov histórie, archeológie, pedagogiky, sociálnej práce či našich priateľov, sa v piatok 29. marca vydala na cesty. Po približne hodinovom lete z bratislavského letiska sme vystúpili v Skopje na tamjšom medzinárodnom letisku. Ešte donedávna to bolo Letisko Alexandra Veľkého, ale v rámci urovnania vzťahov so susedným Grékom ho Macedónčania premenovali, rovnako ako hlavnú diaľnicu, a aj názov svojej krajiny.

Ubytovali sme sa v centre hlavného mesta – v starom meste, tzv. čaršiji, kde hneď vedľa nášho hotela stála mešita. Ešte v prvý večer sme sa vydali na potulky a spoznávanie mesta, v čom sme pokračovali aj na ďalší deň. Navštívili sme Pamätný dom Matky Terezy, najznámejšej rodáčky z Macedónska. Jej rodný dom dnes už nestojí, bol zničený bol počas silného zemetrasenia v roku 1963. Ďalšie naše kroky smerovali na vrch Vodno, týčiaci sa nad mestom. V strede vrchu sa začína lanovka, ktorá nás vyviezla až na vrchol, kde stojí jeden z najväčších krížov na svete – 66 m vysoký milénárny kríž. Z tohto miesta sme si mohli vychutnať krásny pohľad na celé mesto, ktoré sme mali ako na dlani. Nasledovala prehliadka pevnosti Kale a obed z domácich jedál, na ktorý sme sa všetci tešili. Po výdatnom obede pokračovalo naše spoznávanie mesta. Obdivovali sme hlavné námestie s 22 m vysokou sochou Alexandra Veľkého, kamenný most ponad rieku Vardar, starý bazár, úzke uličky, kaviarničky, v ktorých si nedať dobrú tureckú kávu by bol azda aj hriech.

V nedeľu po raňajkách sme opustili Skopje a autobusom sme sa vydali spoznávať krajinu. Čakala nás prehliadka známej archeologickej lokality Stobi a cesta k Ochridskému jazeru. Mesto podobné hocktorému vychytenému letovisku nás privítalo krásnym slnečným počasím. Ochridské jazero

Pred Monastierom sv. Nauma

patrí medzi najhlbšie a najstaršie jazerá v Európe a s naším územím ho spájajú osoby sv. Nauma a sv. Klimenta Ochridského. Ide o žiakov sv. Cyrila a Metoda, ktorí sa po vyhnaní z Veľkej Moravy uchýlili práve k Ochridskému jazeru. Najskôr sme absolvovali kľukatú cestu pozdĺž jazera až k 30 km vzdialenému Klášturu sv. Nauma. Práve tu nájdeme jeho pôsobisko. K hrobu svätca sa viaže legenda, podľa ktorej, keď si priložíte ucho na jeho hrob, budete počuť tlkot jeho srdca. Skúšali sme, niektorí počuli, iní nie...

Po návrate do Ochridu sme pokračovali v prehliadke mesta, ktoré je zapísané aj na zozname UNESCO. Čakala nás pevnosť cára Samuela, zachované antické divadlo a nádherné chrámy, ktorými je Ochrid povestný. Podľa legendy bolo v stredoveku v Ochride a okolí 365 kostolov, chrámov a kaplniek – na každý deň v roku jedna. Dnes ich je oveľa menej, avšak stále dosť na obdivovanie. Jedným z najvýznamnejších je Chrám sv. Klimenta Ochridského. Nachádza sa na kopci známom ako Plaošnik, kde už niekoľko rokov prebieha rozsiahly archeologický výskum. Od tohto chrámu sme uličkou prešli k symbolu Ochridu aj celého jazera a jednému z najfotografovanejších objektov – Chrámu sv. Jovana Kaneo. Postarší pán pracujúci v tomto

kostole nám ochotne porozprával o zachovaných freskách a pochválil sa, že Macedónsko je posvätné miesto: počas svojho života ho až trikrát navštívil sv. Pavol a neďaleko Ochridského jazera je vraj zachované miesto, kde oddychoval.

Ako posledný sme si nechali Chrám sv. Sofie. Náš sprievodca nám porozprával nielen o dejinách chrámu, ktorý bol istý čas mešitou, ale aj o tom, kde ochutnať najlepšiu rybu v okolí a ako spoznať pravé perly, ktorými je Ochrid známy. V meste sme si nenechali ujsť návštevu dielne na ručný papier. Majiteľ nám nezabudol povedať, že takýchto dielní je na svete len sedem. Okrem predvedenia výroby papiera nám demonštroval aj prácu s replikou Guttenbergovej kníhtlače.

Na záver nás čakalo ešte ochridské múzeum, ktoré okrem rôznych vzácných predmetov uchováva aj ukážku zariadenia domu z čias existencie Osmanskej ríše z 2. polovice 19. storočia. Samozrejme, mali sme dosť času užiť si aj atmosféru mesta, ochutnať čo-to z miestnych špecialít, poprechádzať sa popri jazere, previezť sa loďou či nakúpiť nejaké suveníry.

Posledný deň pobytu – v stredu 3. apríla – sme po raňajkách nastúpili do nášho autobusu a vybrali sme sa serpentínami do hôr k jednému z najkrajších macedónskych kláštorov – k Monastieru sv. Jovana Bigorského. Po jeho prehliadke sme pokračovali v ceste k Národnému parku Mavrovo s prestávkou pri rovnomennom jazere. Mierne začalo pršať, tak sme sa len rýchlo odfotografovali pri jazere a utkali sa skryť do blízkej reštaurácie, kde sme si dali chutný obed. Pred sebou sme mali už len záver našej výpravy – cestu na letisko, odkiaľ sme sa vydali na cestu domov.

A ako ukončiť tento krátky sumár z našej cesty? Najlepšie azda záverom básne, ktorú na letisku stihli zložiť naši študenti:

*„Tu sme prišli k večeru
a blížime sa k záveru.
Každý, kto sem cestu meral,
má v sebe jednu z ochridských perál.
Tú perlu v nás
nezničí čas.“*

Text a foto: Radoslava Ristovská

Erasmus Student Network – príležitosť pre teba

ESN je jedna z najväčších študentských dobrovoľníckych organizácií v Európe. Intenzívne sa usiluje o mobilnejšie a flexibilnejšie vzdelávacie prostredie a to tak, že podporuje a tiež poskytuje možnosti na študentské výmenné pobyty. Okrem toho tiež poskytuje možnosť zakúsiť medzinárodné prostredie aj pre ľudí, ktorí nemôžu ísť na mobilitu. Je to taký Erasmus na tvojej vlastnej univerzite.

Hlavná náplň pravidelných aktivít

ESN sa predovšetkým stará o prichádzajúcich Erasmus študentov. Pripravuje pre nich pravidelné výlety, organizuje kultúrne podujatia a popri tom spravuje aj tzv. *buddy system*. V rámci „buddy systemu“ je každému zahraničnému študentovi pridelený dobrovoľník, ktorý je jeho kontaktnou osobou v prípade núdze. Vyzdvihnutie pri príchode, „papierovačky“, cestovanie, otázky ubytovania, banálne záležitosti, ako kde nakúpiť, kam ísť k lekárovi alebo do ktorej reštaurácie sa oplatí ísť na večeru – to všetko zabezpečuje jeho buddy. Práve tento systém sa dá nazvať „Erasmus na tvojej univerzite“, pretože si v pravidelnom kontakte s niekým zo zahraničia, precvičuješ si jazyk a zároveň ľuďom pomáhaš zorientovať sa v cudzej (pre teba rodnej) krajine.

Popri týchto aktivitách pre študentov organizuje ESN niekoľko rozličných aktivít, ktoré prospievajú aj lokálnej komunite (škole alebo mestu) spolu s Erasmus študentmi. Návšteva zvieracích útulkov, upratovanie okolitých lesov a parkov, zbierka šatstva či financií, vyučovanie na základných a stredných školách, ako aj v škôlkach a mnohé iné prinášajú benefity ako študentom, tak aj miestnej komunite. Kým študent si z Erasmu odnesie hodnotné zážitky a skúsenosti, miestna komunita benefituje z jeho ochoty dobrovoľne pomôcť alebo niečo ľuďom naučiť o svojej krajine. Neodmysliteľnou súčasťou sú aj konferencie a stretnutia, ktoré prebiehajú na mestskej, regionálnej, národnej aj medzinárodnej úrovni. Počas týchto stretnutí a konferencií sa členovia neformálne vzdelávajú. Množstvo praktických workshopov vycibíri predovšetkým zručnosti ako organizácia, spravovanie času, spravovanie úloh, vodcovstvo a mnohé iné, popri tom sa prehľbujú vzťahy medzi podobne zmyšľajúcimi mladými ľuďmi.

Čo potrebujem mať, ak sa chcem pridať?

Status študenta univerzity, trochu voľného času, ochotu pracovať s ľuďmi z rozličných krajín sveta, základnú úroveň angličtiny a chuť robiť počas školy niečo viac, než len sedieť nad knihami!

Čo sa môžem naučiť, ak sa pridám?

Naučíš sa pracovať v tíme (veľmi hodnotná zručnosť pre tvoje budúce zamestnanie!), podávať a prijímať kritiku a tiež zistíš, ktoré sú tvoje silné stránky. Spoznáš množstvo ľudí z cudzích krajín, rozšíriš si kultúrne obzory a spoznáš veľa silných príbehov. Zlepšíš si angličtinu a pravdepodobne aj iný jazyk, rozšíriš si sieť kontaktov a naučíš sa lepšie si zorganizovať čas.

Popri *soft skills*, ako sú komunikačné zručnosti, vedenie ľudí, organizačné schopnosti a pod., si v ESN vieš „zamakať“ aj na *hard skills*, predovšetkým v oblastiach ako PR (grafika, webdizajn, sociálne siete), s tým úzko spätý marketing (branding, propagácia cez sociálne siete) alebo financie (spravovanie rozpočtu, komunikácia s partnermi, prihlasovanie na projekty, žiadosti o grant, daňové priznanie).

Čo môžem zažiť, ak sa pridám?

Fungovanie v medzinárodnom prostredí, kamarátstva s ľuďmi, ktorí robia čosi navyše, a vďaka cestovaniu získáš aj známosti po celej Európe; množstvo kultúrnych večerov, teambuildingových aktivít a dobrovoľníckych činností v tvojom meste; výlety, koncerty a konferencie po celom Slovensku aj po Európe.

Aká je minimálna a maximálna zapojenosť?

Minimálna zapojenosť je, že sa pridáš k ESN Buddy system. Budú ti pridelení zahraniční študenti, s ktorými budeš komunikovať a budeš im k dispozícii. Žiadne ESN záležitosti nemusíš riešiť.

Maximálna zapojenosť v podstate nemá hraníc. Cez *aktívne členstvo*, kde pomáhaš pri organizácii udalostí pre študentov, sa môžeš dopracovať až k práci v *lokálnej rade*. Tam budeš už komunikovať s univerzitou a ESN sekciami v iných mestách, stretávať sa s partnermi, organizovať väčšie udalosti a tiež zúčastňovať sa na konferenciách. Môžeš tiež fungovať na *národnej úrovni* a prispievať k chodu celého networku. Túto činnosť už uznávajú aj univerzity, ktoré ju vo väčšine prípadov aj ocenia. Samozrejme, môžeš sa zapojiť aj do *medzinárodného diania* a do medzinárodnej rady alebo jedného z medzinárodných tímov, ktoré sa starajú napríklad o PR, HR, web alebo network care či financie.

V prípade záujmu kontaktujte kanceláriu zahraničných vzťahov (budova rektorátu, č. dverí 209) alebo na e-mail: eva.filipova@truni.sk

Eva Filipová

Predstavujeme Alžbetu Michelovú,
študentku 2. ročníka bakalárskeho stupňa z PdF TU

Každý by si mal plniť svoje sny

Tvorivosť nie je samozrejmosť. Často pozorujeme, že dokonca chýba aj tam, kde sa priamo predpokladá. O to viac nás teší skutočnosť, že vám môžeme na stránkach nášho časopisu predstaviť študentov, ktorí tvorivosť, čínorodosť či vynaliezavosť majú už vo svojej DNA výbave. V minulom čísle sme predstavili študenta histórie Petra Blaha, ktorý recykluje knihy: dáva im nový vzhľad metódou reverznej plastiky (jeho výtvary sme mohli vidieť v univerzitnej knižnici). V tomto čísle vám predstavíme študentku 2. ročníka bakalárskeho stupňa z Pedagogickej fakulty TU. Alžbeta Michelová študuje aprobáciu slovenský jazyk a literatúra a výtvarné umenie. Zhovárala sa s ňou jej pedagogička z katedry slovenského jazyka a literatúry.

Alžbeta, dali ste sa na štúdium, ktoré súvisí s umením: literatúra a výtvarné umenie. Čo z toho je vo vašom živote naj...?

Na túto otázku vám nemožno jednoznačne odpovedať, keďže si neviem vybrať. Oba smery sú pre mňa výnimočné a ťažko sa rozhodovať, ktorý z nich je prioritný. Osobne vnímam umenie ako celok, pretože všetky oblasti sa navzájom ovplyvňujú a rovnako to je v umení, kde umenie a literatúra ako celok tvorilo moju osobnosť.

Keď sa dá niekto na štúdium výtvarníctva, je jasné, že ho láka tvorivý element, je jasné, že sám kreslí, maľuje, tvorí priestorové plastiky či koláže... Štúdium slovenského jazyka a literatúry je však založené aj na gramatike, na poznaní systému jazyka, na prísnej terminológii, tam ide aj o poznanie a pochopenie systému. Neodrádza vás to?

Nie, práve naopak. Som toho názoru, že ako Slovenka by som sa mala vedieť vyjadrovať na úrovni nielen v ústnom prejave, ale aj písomne. Vnímam výrazný deficit tejto danosti v spoločnosti, čo ma mrzí. Rada by som posúvala svoje rétorické zručnosti ďalej, pretože stále je čo zlepšovať. Práve preto som stotožnená

s odborom, resp. kombináciou, ktorú študujem v celom rozsahu, vidím výrazné zmeny, ktoré ma posúvajú ďalej, za čo vďačím hlavne pedagógom, ktorí nás vedú.

Čo je pre vás ľahšie: vyjadrovať sa obrazom alebo umeleckým slovom?

Ako som už spomínala, pre mňa sú tieto oblasti prepletené. Každý impulz si vyžaduje špecifické spracovanie a ja oblasti môjho zamerania rada prepájam. Čo sa týka umeleckého poňatia, obvykle si volím výtvarné prevedenie, no nie je to zámerné, skôr sa k tomu „nevedomky“ prikláňam. Čo však treba zdôrazniť je, že veľkým inšpiračným zdrojom je pre mňa literárne umenie.

Ako vyzerá váš pracovný týždeň?

Organizáciu pracovného času, s výnimkou školy, mám sama v rukách, takže si viem všetko spoľahlivo zorganizovať tak, ako mi to vyhovuje. Štvrtky a piatky chodievam do ZUŠ v Piešťanoch, robím to už takmer 10 rokov, a to vďaka skvelej pedagogičke Miriam Mikušecovej. Tieto moje hodiny nemožno brať ako výučbu, ale skôr ako mentorovanie: práce robím podľa vlastného uváženia, vlastným tempom. V tejto škole som istý čas aj

zastupovala vyučujúcu, a teda vyučovala žiakov od prípravného ročníka až po štvrtý ročník. Bola to dobrá škola...

Takže váš čas je delený nielen na čas strávený v univerzitných priestoroch, ale aj na čas strávený v umeleckej škole s prácou s deťmi. To je dosť, ak chce mladý človek zvládnuť svoje vysokoškolské štúdium na úrovni...

Pracujem ešte ako piercerka v body art štúdiu, tam si však zákazníkov dohadujem individuálne, do tejto práce chodievam podľa dohodnutých termínov počas pracovného týždňa.

Pri všetkých svojich aktivitách, ktoré spomínate, ste sa stihli zapojiť do súťaže Fejtón, ktorý tento rok otvoril sekciu karikatúra – kreslený vtip. A vyhrali ste 2. miesto. O týždeň ste sa na katedre slovenského jazyka a literatúry zúčastnili ŠVOK – a takisto vyhrali 2. miesto.

Som tvrdohlavý človek, a ak si niečo zaumienim, tak to tak musí byť. Vaše rozprávanie o týchto súťažiach ma natoľko očarilo, že som si povedala: chcem byť toho súčasťou – a tak sa aj stalo. Ak človek chce, čas si nájde. Obidve udalosti sprevádzalo niečo, čo ma nesmierne baví: karikatúra vyžadovala kresbu a ŠVOK zasa pí-

sanie. Zvolila som si tému, ktorú som pokladala za vhodné – v karikatúre som spracovala spoločenský problém a v ŠVOK literárne dielo severskej poézie. Nakresliť vtipný obrázok, pri ktorom nemusíme dbať o anatomicke proporcie či riešiť perspektívu, to nebola otázka času realizácie, ale otázka nápadu. Samotná realizácia netrvala dlhšie ako 3 hodiny. Myslím si, že na škole máme množstvo talentov a je škoda, že driemali niekde v ústraní, nezapojili sa. Verím však, že o rok to bude inak, je to len o nápadе a chuti nájsť si pár hodín na vyjadrenie myšlienky.

Na ŠVOK som pracovala dlhšie, ale nebolo to nezvládnuteľné. Tešila som sa, lebo som mala možnosť prezentovať niečo, čo ma zaujíma, a ako bonus som prijala spätnú reakciu od profesionálov, čo ma posunulo zasa ďalej. Tieto „mimoškolské“ aktivity som nebrala ako povinnosť, ale ako zábavu, takže som v podstate ten čas zmysluplne využila. Nechcem, aby to vyzeralo, že usilovne bez prestania pracujem, to vôbec nie je tak, rada oddychujem a práve takýmto relaxom bolo aj písanie ŠVOK či kresba karikatúry.

Váš príklon k umeniu by predpokladal, že si zvolíte štúdium čisto umeleckého smeru, vy ste si však vybrali štúdium na pedagogickej fakulte. Prečo?

Dôvody sú hneď dva. Obidva smery sú v mojom živote nesmierne dôležité, nechcela som sa rozlúčiť ani s jedným z nich. Ich kombináciu mi ponúkla pedagogika. Myslela som pritom aj do budúcnosti, lebo popri kariére bodyart umelca by som rada pracovala ako pedagóg.

Na čom pracujete teraz?

Z výtvarného smeru mám rozpracovanú sériu troch obrazov pre mňa a moje dve sestry. Z literárneho smeru začínam pracovať na bakalárskej práci, ktorej by som chcela venovať čo najviac času, preto iné projekty aktuálne nepripadajú do úvahy.

Pri vašom preplnenom pracovnom harmonograme musíte niečo obe-

Alžbeta Michelová, inšpirácie literatúrou (Danteho Božská komédia, akryl na plátne)

tovat'. Nechodíte na diskotéky? Nestretávate sa s priateľmi? A vôbec: zmestí sa do takého pracovného kolotoča ešte povedzme vysávanie, domáce práce?

Som príliš sebecká na to, aby som niečo obetovala. Čas na rodinu a priateľov si vždy nájdem, vďaka nim som taká, aká som, takže ich zo svojho „časopriestoru“ rozhodne nevyškrtnem. Som dieťa šťasteny, lebo aj školu, ktorú som si vybrala, mám pomerne blízko od domova, takže internát som riešiť nemusela, spokojne deň čo deň dochádzam a môžem tráviť chvíle doma s rodinou či priateľmi. Niekedy zájdem aj na nejaký ten koncert, ale... áno, občas mi škola čas upraví trochu ináč, akoby som chcela, no nesťažujem sa. Ak by mi to tak nevyhovovalo, nebola by som tu. Domáce práce sú samozrejmosťou, treba rodičov odbremeniť a oni zas na oplátku pomôžu mne, keď mám cez skúškové toho viac, ako by som chcela. Okrem toho sobotu mám špeciálne vyhradenú na väčšie upratovanie izby a aj stretnutia alebo výlety s priateľmi.

Čo považujete za úspech?

Úspechom pre mňa je byť šťastnou a spokojnou. Každý človek má iné priority, no myslím si, že by si každý mal

v prvom rade plniť svoje sny. Stanovujem si veľké ciele, ktoré sa skladajú z menších a dosiahnutie každého takého čiastkového cieľa je pre mňa maličký zázrak. Niekedy sú tými zázrakmi či úspechmi len momenty (že napríklad vstanem z posteľe), inokedy úspešné absolvovanie skúšky či prechádzka prírodou s najbližšími.

Ale predsa... Je niečo, čo vám chýba?

Nemyslím si, že mi chýba niečo podstatné, nezahrňujem sem však materiálne veci, pretože tie sú pominuteľné a nahraditeľné. Teraz si pravdepodobne pokazím mienku u väčšiny pedagógov, ale som tvrdohlavá a lenivá. Pôsobím síce ako pracovitý človek, no nerada sa učím, práve preto sa vždy na prednáškach a seminároch veľa pýtam, aby som všetko pochopila tam a doma som sa už nemusela veľa učiť.

Takže – ako by ste formulovali vaše životné motto?

Životné motto? Zatiaľ by som vedela iba citovať iných, ale moje vlastné je ešte len v procese tvorby...

*Rozhovor viedla:
Gabriela Magalová*

Vítazke súťaže Študentský fejtón 2019 Márii Chovančíkovej (v strede) blahoželajú členovia poroty (sprava) Benjamín Škreko, Gabriela Magalová, Roman Gajdoš a (prvá zľava) Zuzana Martinkovičová

Trend

Mária Chovančíková

„Čaute, baby! Videli ste ten článok v časopise? Je to nový trend na tento rok,“ pchá nám Jana do ruky časopis, ktorého obálku tvorí pár umelých „kačacích“ tvárí. Naša Jana s perfektným lookom, akoby práve prišla z módnjej prehliadky...

„A čoho sa týka?“ pýtam sa zvedavo a tlačím do seba hrst' hranolčekov namočených v tatarke.

„No predsa tohtoročných mier a kritérií na správnu postavu 2019,“ dôležito odpovie a afektovane prevráti oči.

„Aha, tak to ukáž sem,“ nakloní sa

Klára a vytrhne jej časopis z ruky. „Milé čitateľky,“ číta, „tento rok bude v znamení štíhlosti á la laň. Muži z vás budú šalieť, zaručujeme vám, že sa za vami nejeden otočí, keď sa dostanete na miery 95-60-95.“ Prestane čítať a pozrie sa na mňa. „95-60-95,“ zopakuje tesne pred mojim uchom. Vycítim jej laserový pohľad, začne mi byť horúco. „Počuješ? Mala by si sa nad sebou zamyslieť a prestať jesť to svinstvo!“

„Áno, mami!“ ironicky odpoviem a naďalej pokračujem v mľaskaní. „Ako chceš, no budeš ľutovať, že si

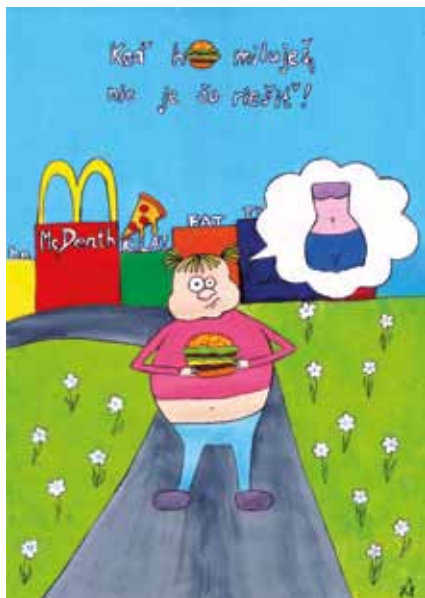
ma neposlúchla, žiadny chlap ťa nebude chcieť. Zato ja aj túto s ostatnými (dôbe prstom do každej baby) si nájdeme chlapov, až nám budeš závidieť a ľutovať, že ti tento článok nepomohol k uloveniu ozajstného žrebca!!“ Víťazne sa našponuje, prsia jej idú vyliezt' z trička. Azda to nejak prežijem, pomyslím si a všetky sa rozlúčime. Ony s víziou lepšej budúcnosti, receptom na lov a ja s masťným tričkom, lebo som sa – ako ináč – zase raz okydala.

Prejde nejaký ten čas a my sa opäť stretávame. „Tak čo, dievčatá? Ako vám to ide? Blížite sa k svojim vysneným mieram?“ pýtam sa viacej zo slušnosti, ako zo záujmu. „No, poviem ti, je to riadna makačka,“ odvetí Klára. „Každý deň sa premeriavam, ešte to nie je to pravé, ale kým bude leto, tak sa mi to podarí dosiahnuť,“ hovorí takmer bez dychu, aby sa jej brucho príliš nezaplnilo vzduchom. Zrazu v diaľke zahliadnem Janu. Áno, je to ona. Kráča z nohy na nohu, trochu zhrbená, nevládna, bez života. Zastane pri nás, capne na stôl časopis, sadne si a sťažka vzdychne.

„Jani, čo ti je?“ pýta sa jej Klára a kladie jej ruku na čelo.

„Prečítaj si,“ podá jej znechutene časopis, kývne na čašníka a objedná si veľkú kofolu a tanier hranolčekov. Naozaj som dobre počula? Tanier hranolčekov?

„Neukracujte sa, doprajte si,“ začne svoju rozpravu Jana. „Americkí vedci zistili, že mužom sa nepáčia žiadne vetché telá, ale oblé tvary, doslova a dopísmena, keď je ženu za čo chytiť!“ Kláre zamrzne úsmev na tvári. „Doriti, to nemyslia vážne?! Teraz aby som zase pribrala! No... tí chlapi nevedia, čo chcú, to hádam... to nie... všetko to bolo márne?!“ Zúfalo vysype z kabelky za hrst' orieškov – svoj denný prídel kalórií. V tej chvíli mi ich bolo naozaj ľúto. Ale napokon – ako môže byť niekto taký sprostý a riadiť sa článkami, akoby to bola predpoveď počasia? To fakt nepochopím...

Fejtón 2019 – sekcia karikatúry – kresleného vtipu: Alžbeta Michelová (PdF) – 2. miesto

Fejtón 2019 – sekcia karikatúry – kresleného vtipu: Jakub Noga (PdF) – 3. miesto

(Víťazný príspevok v súťaži študentský Fejtón 2019)

Nové knihy v univerzitnej knižnici

S Bohom v Amerike : duchovný odkaz beznádejného jezuitu / Walter J. Ciszek; preložila Nina Janíková – 1. vydanie – Trnava : Dobrá kniha, 2018 – obsahuje register – 357 s. – ISBN 978-80-8191-166-8 V knihe *S Bohom v Amerike* nájdeme množstvo zápiskov amerického jezuitu Waltera Ciszeka, ktorý žil 23 rokov v Sovietskom zväze. Bol kontrolovaný a neskôr označený za špióna Vatikánu. Napriek neľahkým podmienkam a veľkej nenávisti voči jeho osobe bol neoblomný vo viere v Boha, tajne slúžil omše v krytoch a napriek nebezpečenstvu spovedal ľudí či ich duchovne sprevádzal. V roku 1963 sa mu podarilo dostať späť do Ameriky.

Alzheimer : dejte jim lásku a šťastie / Jolene Brackey – 1. vydanie – Praha : Stanislav Juhaňák – Triton, 2019 – 279 s. – ISBN 978-80-7553-633-4 Kniha je neoceniteľným pomocníkom pre všetkých, ktorí sa starajú o osoby postihnuté demenciou v domácom prostredí alebo opatrovateľskom zariadení. Starostlivosť o chorých je náročná tak po stránke fyzickej a psychickej, ako aj časovej a hmotnej. Ošetrojúci nájdú v knihe návrhy, ako sa vyrovať s ťažkými rozhodnutiami a ako čeliť situáciám a problémom, ktorým sú dennodenne vystavení, a pritom zachovať pacientovu ľudskú dôstojnosť.

Sex, drogy a násilie / Ladislav Hess, Radim Uzel – 1. vydanie – Praha : Mladá fronta, 2018 – 311 s. – ISBN 978-80-204-4941-2 Autori doc. MUDr. Ladislav Hess, CSc., vedecký pracovník IKEM Praha, a MUDr. Radim Uzel, CSc., gyneko-

lóg a sexuológ, spracovali prehľadným spôsobom problematiku účinku rôznych látok pôsobiacich na stimuláciu sexuálnych funkcií človeka. V poslednom čase je všeobecná pozornosť venovaná predovšetkým látkam, ktoré nielen ovplyvňujú psychiku, ako sú napr. afrodiziaká, ale aj tým, ktoré umožňujú páchanie sexuálneho násillia. Publikácia sa vo všeobecnej časti zaoberá mozgovými štruktúrami súvisiacimi s násilným správaním a ich ovplyvnením hormónmi a drogami. V špeciálnej časti sa zaoberá jednotlivými látkami v kontexte s celkovou drogovou problematikou. Kniha je určená nielen odbornej verejnosti, ale tiež laickej verejnosti, ktorá sa v tejto oblasti dostáva často len k útržkovitým informáciám.

1918 : rozpad Rakouska-Uherska a vznik Československa / Jan Rychlík – 1. vydanie – Praha : Vyšehrad, 2018 – resumé v angličtine – 275 s. – ISBN 978-80-7429-988-9 Storočné výročie od konca prvej svetovej vojny a vzniku Československa je príležitosťou pripomenúť okolnosti, za ktorých bola v závere do tej doby najničivejšieho konfliktu prepísaná mapa strednej a východnej Európy. Je to komplexný pohľad na jednu z najzásadnejších udalostí našej histórie.

Love & war : finding the marriage you've dreamed of / John Eldredge, Stasi Eldredge – New York : Doubleday Religion, 2009 – 222 s. – ISBN 978-0-385-52980-8 John Eldredge, dnes jeden z najpopulárnejších autorov duchovnej literatúry, zaujal čitateľov svojím neobvyklým po-

ňatím skrytých túžob srdca. Nebojí sa pracovať s tými najsilnejšími obrazmi klasickej literatúry a úspešných filmov, aby poodhalil naše najskrytejšie tajomstvá – túžbu prežiť niečo väčšie, než nám ponúka život bez Boha. V tejto knihe privádzajú manželia Eldregeovci svojich čitateľov k samej podstate manželstva. Opisujú svoj príbeh – od naivných predstáv o manželstve cez myšlienky na rozvod, nové hľadanie skrze Boha až po nájdanie zmyslu trvalého vzťahu.

Neodolateľné : vzestup návykových technológií a byznys se závislostí / Adam Alter – 1. vydanie – Brno : Host, 2018 – 335 s. – ISBN 978-80-7577-460-6

Pozreli ste na telefón? Nie? Tak už je čas! Možno niekto niečo okomentoval, možno sa niekomu páči vaša fotka na Instagrame. Možno nie. Ale čo keby... Moderné technológie nás oslobodzujú od nepríjemností, ako je nuda alebo fyzická vzdialenosť. Zároveň s nimi však prichádzajú nové nevýhody a hrozby. Pri vzniku behaviorálnych závislostí mozog nepotrebuje chemické podnety. Preto sú ľudia často závislí od hazardu, sexu – alebo práve digitálnych technológií. Odborník na marketing a psychológiu Adam Alter vysvetľuje, prečo nemôžeme odolať mobilným telefónom a prečo by sme si radšej rozbili koleno než displej. Alter sa nevenuje len zjavným návykovým technológiám, ako sú chytré telefóny a tablety, ale tiež sociálnym sieťam, zoznamkám, online nakupovaniu a ďalším pohlcujúcim prostrediam.

Spracovala: Alena Bzdilová

Pochopiť tichú pokoru je dar...

(aforizmy a sentencie Miroslava Danaja)

Pokora nás vedie k úspechu a úspech k pokore.

Ak nedokážeme vyhrať sami nad sebou, nedokážeme vyhrať ani nad nikým iným.

Každý študent má rovnakú šancu odovzdať životu to, čo v ňom je, a to, čo mu dajú pedagógovia.

Šťastie tituly nepozná.

Univerzita, ktorá dokázala vstať z popola, je tá naša, Trnavská....

Kvety lásky bez koreňov hynú.

Náhody, ktoré si nachádzajú správnych ľudí v správnom čase, nemožno považovať za náhody.

Najtrnistejšie cesty sú cesty samého k sebe.

(Prof. MUDr. Miroslav Danaj, PhD., emeritný prednosta Chirurgickej kliniky Fakultnej nemocnice v Trnave, je spisovateľ a básnik)

V TRNAVE A O TRNAVE

Najkrajšou knihou je Faust zo SSV

Spolok svätého Vojtecha v Trnave (SSV) získal v súťaži Najkrajšia kniha Slovenska 2018 Cenu Ministerstva kultúry SR za celkovú výtvarnú a technickú kvalitu knihy *Faust*. „Ocenenie si mimoriadne vážim a ďakujem všetkým kolegom, ktorí sa na tvorbe tejto knižnej publikácie podieľali. Cena je svedectvom, že aj kresťanské vydavateľstvo môže robiť kvalitné knihy, ktoré sú

v spoločnosti oceňované na najvyššej úrovni,“ povedal riaditeľ SSV Ivan Šulík. Ocenenie za túto knihu dostal aj výtvarník Miroslav Cipár, autor impozantných ilustrácií, štúdio vizuálnej komunikácie Pergamen v Trnave za grafický dizajn a tlačiareň Finidr v Českom Těšíne za technickú kvalitu knihy. *Faust* Johanna Wolfganga Goetheho je na čele 20 kníh tvoriacich kolekciu najkrajších slovenských kníh za rok 2018, ktoré budú reprezentovať Slovensko na medzinárodných výstavách a knižných veľtrhoch.

Storočný Duchovný pastier

Najstaršie teologické periodikum na Slovensku, mesačník *Duchovný pastier* (DP), vstúpil do svojho stého ročníka. Jeho zakladateľom bol Mons. ThDr. Jozef Buday. Ako periodikum „pre klérus, inteligenciu i jednoduchých ľudí“ vznikol s cieľom rozvinúť novú evanjelizáciu. Súčasným redaktorom časopisu je ThLic. Mgr. Daniel Dian, PhD., ktorý pôsobil svojho času na našej univerzite. O budúcnosti DP povedal, že časopis nikdy nemal za cieľ byť monotematický, vždy predstavuje rozmanité spektrum tém, ktoré zaujmú čitateľov, a takéto smerovanie by mal mať časopis i v budúcnosti. Mesačník *Duchovný pastier* vydáva Spolok svätého Vojtecha v Trnave s podtitulom Revue pre teológiu a duchovný život.

Malý Berlín

To je názov nezávislého trnavského kultúrneho centra, ktoré sa nachádza na prvom poschodí obnoveného meštianskeho domu na Štefánikovej ulici č. 4. Je súčasťou areálu *Nádvorie*. Názov *Malý Berlín* odkazuje na budúcnosť mesta s rozvojom kultúry a kreatívneho priemyslu. Vzorom je hlavné mesto SRN Berlín ako centrum nezávislej kultúry v Európe. *Malý Berlín* chce urobiť všetko pre to, aby bol centrom pre všetkých. Postupne bude otvorené po celý deň tak, aby tu našli niečo pre seba školy, rodiny s deťmi, mládež, vysokoškolskí študenti, dospelé občianstvo aj seniori. Centrum pripravuje koncerty, divadelné predstavenia, kino, program pre deti, prednášky, literárny program, workshopy a mnohé iné programové celky.

Po stopách sv. Cyrila a Metoda

Tematická cesta sv. Cyrila a Metoda je európska kultúrna cesta, ktorá sa tiahne od Velehradu až po grécky Solún. Na tejto ceste možno spoznať pamiatky a miesta spojené s Veľkou Moravou a nesúce odkaz solúnskych bratov. Spája pútnické miesta, sakrálné pamiatky a významné kultúrne body. Zároveň prináša informácie o kultúrnom a duchovnom dedičstve raného stredoveku. Jedna z trás sa začína na hrade Devín a pokračuje cez Trnavu do Nitry. Cesta sv. Cyrila a Metoda sa zaradila medzi európske certifikované kultúrne cesty.

Trnavou prechádza aj západná časť slovenskej Svätjakubskej cesty. Od františkánskeho kostola sv. Jakuba vedie cez prostredie viníc a lesov v Malých Karpatoch cez Pezinok (kláštor kapucínov), Svätý Jur a Kamzík do Bratislavy (objavené historické základy Kostola sv. Jakuba sa nachádzajú pri Starej tržnici v Starom Meste). Z Bratislavy-Petržalky vedie cez dedinku Wolfsthal do ďalších regiónov Rakúska. Jakubská cesta potom pokračuje z Rakúska cez Nemecko, Švajčiarsko a Francúzsko do Compostely v Španielsku.

Skutočná podoba mučeníkov

V minulom čísle nášho časopisu *Universitas Tyrnaviensis* sme písali o košických mučeníkoch, ktorých ostatky uchovávali v Trnave. V Košiciach predstavili ich skutočnú podobu. Tváre sv. Mareka Križina, sv. Štefana Pongráca SJ a sv. Melichara Grodeckého SJ zverejnila pri príležitosti jubilejného 400. výročia ich mučeníckej smrti Košická arcidiecéza. Rekonštrukcia vznikla antropologickým skúmaním a digitalizáciou pozostatkov umučených kňazov. Na projekte sa podieľal medzinárodný forenzný tím, konečnú rekonštrukciu tvárí mučeníkov vykonal uznávaný brazílsky 3D dizajnér Cicero Moraes. Pomocou vedy sme teda spoznali verné podoby tvárí troch mučeníkov.

Pred 200 rokmi sa narodil Juraj Slotta

Medzi zabúdaných slovenských národovcov patrí aj Juraj Slotta-Rajecký (1819, Rajec – 1882, Drahovce), katolícky kňaz, básnik a národný buditeľ, učiteľ, publicista a redaktor. V 60. rokoch 19. storočia patril k najbližším spolupracovníkom Štefana Moyzesa. V roku 1861 sa zúčastnil na memorandovom zhromaždení v Martine. Patrí medzi spoluzakladateľov Matice slovenskej, bol členom jej výboru a konateľom. Bol aj spoluzakladateľom a prvým správcom Spolku sv. Vojtecha v rokoch 1870 – 1887 a zaslúžil sa o vybudovanie a chod tejto inštitúcie.

Bohumil Chmelík

* * *

Spomienka na profesora G. Čatára

Vynikajúci vedec, vysokoškolský učiteľ, zakladateľ slovenskej parazitológie a vzácny človek, emeritný profesor MUDr. Gustáv Čatár, DrSc., nás opustil 4. septembra 2017 vo veku 90 rokov. Celá jeho pozoruhodná pedagogická, vedecká i organizačná kariéra bola spojená s Lekárskou fakultou UK v Bratislave, na ktorú nastúpil po skončení štúdií v roku 1952. Intenzívne sa venoval lekárskej

parazitológii, odboru, ktorému zasvätil celý svoj profesijný život. Toto obdobie bolo zároveň obdobím jeho začiatkov skúmania problematiky toxoplazmózy. V roku 1962 prof. Čatár pôsobil v Indonézii, kde získal cenné poznatky najmä v tropickej parazitológii.

Významným počinom prof. Čatára bolo v roku 1968 založenie Parazitologického ústavu pri LFUK. Stal sa jeho prvým riaditeľom a viedol ho až do roku 1982, keď sa stal prednostom Ústavu lekárskej biológie a parazitológie LFUK. V roku 1969 bol inaugurovaný na riadneho profesora z odboru parazitológia a v roku 1973 mu bol priznaný doktorát biologických vied. Ako viceprezident a neskôr čestný prezident Slovenskej parazitologickej spoločnosti organizoval v Bratislave tradičné a úspešné kolokvium *Aktuálne problémy medicínskej parazitológie*. Publikoval viac ako 400 vedeckých článkov. Bol autorom alebo spoluautorom 20 kníh a 16 univerzitných učebníc. Ako medzinárodne uznávaný parazitológ bol členom redakčných rád niekoľkých časopisov, vedeckých rád, vedeckých organizácií a spoločností.

Jeho život a práca bola spojená aj s našou univerzitou: od roku 2003 bol riadnym členom Vedeckej rady dekana Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity.

František Ondriska

Viete, ako vznikli ustálené slovné spojenia *nechať niečo napospas alebo mať filipa*? Ako súvisí toto slovné spojenie s pojmom *filipika*?

Napospas – Nechať niekoho/ niečo napospas

Slovo *napospas* má svoj pôvod v taliančine. Tam nájdeme výrazy: *anti-pasta* (pred hlavným jedlom, pred hlavným chodom) a výraz *pospas* (po hlavnom jedle, teda zákusok). Základ tohto slova je latinský a výrazom *post-pasto* označovali Taliani to, čo sa podávalo po hlavnom jedle (cukrovinky, zákusky, ovocie a pod.). U nás máme toto slovné spojenie zachytené aj v diele J. Kollára *Slávy dcera* (1. vydanie vyšlo v roku 1824). V jednej časti čítame: „Večer, když se konaly kvasy, zrádce hostům svojím předložil hlavy našich knížat na pospasy.“ Po *nechať niečo napospas* sa dnes používa v zmysle *ponechať niečo na ľubovôľu niekoho, nezabrániť niečomu, nechať veci len tak – napospas...*

Mať filipa

Poznáme niekoľko teórií, ako toto slovné spojenie mohlo vzniknúť. Hovorí sa o vplyve angličtiny i francúzštiny (zo slova *filou* – podvodník, s tým napríklad súvisí aj český výraz *filuta* = šibal, odchovanec ulice, lišiak). Oveľa priezračnejšia je však motivácia biblickou postavou apoštola Filipa. Vo frazémach (teda v ustálených slovných spojeniach) sa nám zachovalo mnoho odkazov na Bibliu či biblické postavy. Máme napríklad *abrahámoviny* (50 rokov – motivácia biblickou postavou starozákonného Abraháma), poznáme pomenovanie *benjamín* (podľa najmladšieho syna starozákonného Jáкова a Ráchel) a podobne. Filip bol apoštol, o ktorom sa v Biblii (konkrétne v Skutkoch apoštolov) vyskytuje pasáž, ktorá hovorí, ako apoštol Filip na svojich cestách stretol Etiópčana eunucha, ktorý čítal proroka Izaiáša a nerozumel ničomu, čo čítal. Filip mu slová Písma vysvetlil tak presvedčivo, že už počas cesty sa dal Etiópčan Filipovi pokrstiť. O niekom, kto je bystrý, pohotový, hovoríme, že *má filipa*.

Poznáme aj pojem *filipika* – je to útočná, presvedčivá reč, ostrá, namierená proti niekomu. Tá však nesúvisí s biblickým apoštolom Filipom, ale má svoj pôvod v gréckej histórii. Démoténes predniesol ako rečník svoju plamennú, bojovnú reč proti dobyvateľovi Filipovi II. Macedónskemu, preto pojem *filipika* nemá nič spoločné s biblickým Filipom.

-gm-

Redakcia časopisu UNIVERSITAS TYRNAVIENSIS

vyhlasuje 6. ročník fotografickej súťaže

pre denných študentov Trnavskej univerzity

LET(0)_2019

Svoje letné pohľady (max. 3 fotografie) posielajte
prostredníctvom svojich univerzitných e-mailov
Zimbura na adresu sutaz@truni.sk do konca augusta.

Najlepšie fotografie budú finančne odmenené.

